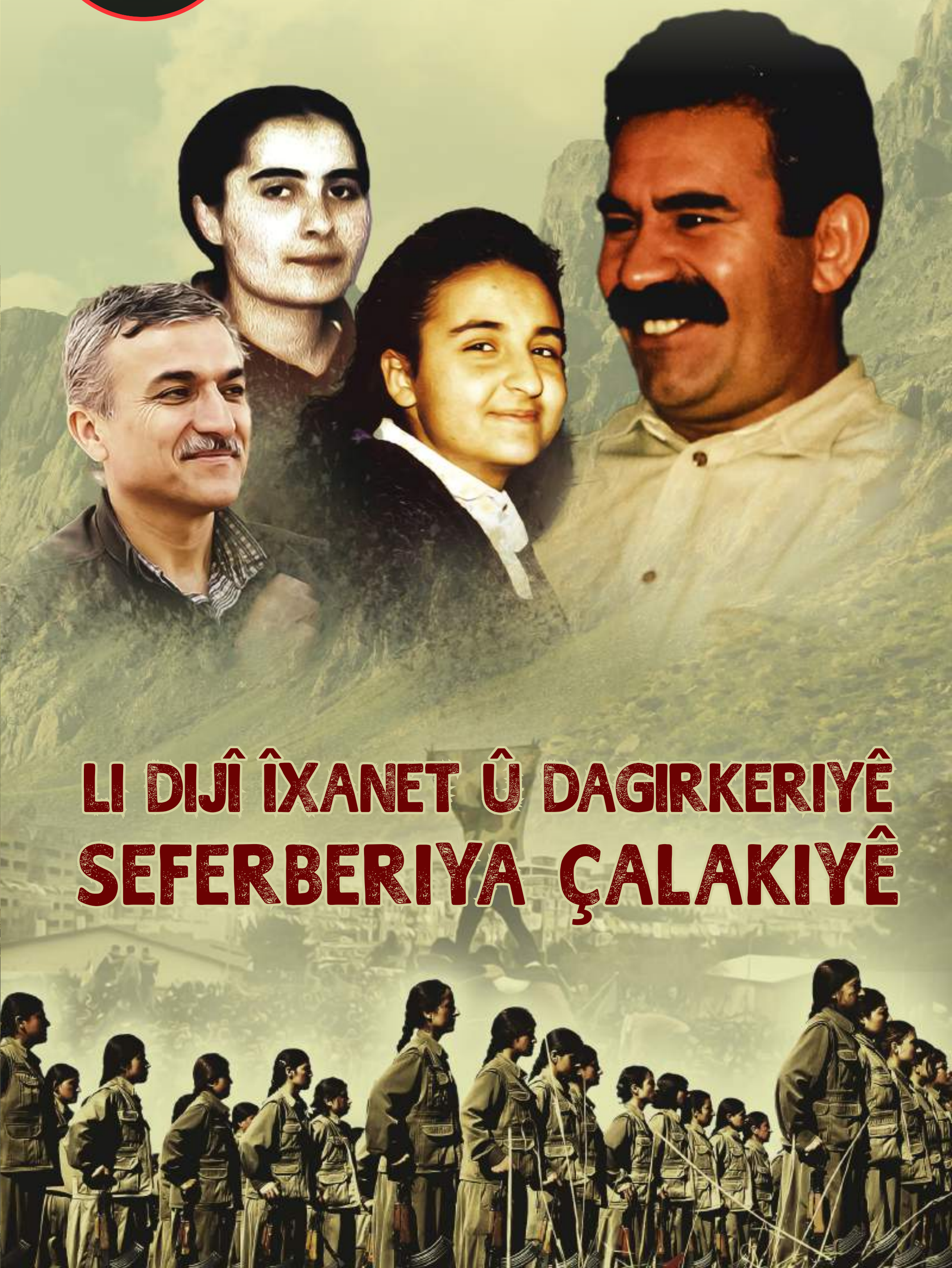

“Sosyalizmde ısrar, insan olmakta ısrardır”

YURTSEVER GENÇLİK

Aylık İdeoloji ve Kültür Dergisi | Sayı: 14 | Haziran 2022

LI DIJÎ ÎXANET Û DAGIRKERİYÊ SEFERBERIYA ÇALAKIYÊ

İÇİNDEKİLER

Halkımız Tarihe Yaraşır Rolünü Oynayacaktır

Önder APO

02

Devrimci Halk Savaşı Bir Tercih Değil, Zorunluluktur

Baran Mawa

06

Zilan Çizgisi Büyük İntikam Çizgisidir

Axin Mahir Dicle

12

Amed'in Andok'u...

Navdar Serhet

16

1 Haziran Atılımı, Bir Halk Özgürlük Çıkışını İfade Ediyor

Heval Abbas

20

Pêşengên Pêngava 1'ê Hezîranê Ciwanên Apoyî ne...

Avesta Herekol

25

Kürdistan'da Gençliğin Düzenle Hesaplaşması; Zap Savaşı

Bawer Ceng

28

Zaman Devrimcileşerek Zafere Yürüme Zamanıdır

Hüseyin Amanos

31

Newroz Gülleri Asla Solmaz

Mücadele Arkadaşı

34

Eylem Saat 5'te Olur, 6'da Benim İçin BBC'yi Dinleyin

Bir Gerilla

37

Kêliyên Dîrokî Ji Meha Hezîranê

Yurtsever Gençlik

40

Tek Başına Düşman İçinde 26 Gün

Son Muhteşem Olacak

44

02

16

25

37

JÎ EDÎTOR

LI DIJÎ ÎXANET Û DAGIRKERIYÊ SEFERBERIYA ÇALAKIYÊ

Hevalên Hêja!

Em dikevin meheke nû ya Hezîranê. Weke tê zanîn meha Hezîranê ji her hêlê ve dibe mehek tolhildan û berxwedanê. Di vê mehê de hem Pêngava 1'ê Hezîranê ya ku sala 2004'an de ji aliyê partiya me PKK'ê ve hatiye îlan kirin û oxira wî de gelek şehidên giranbuha hatiye dayîn, hem jî Zeynep Kınacı bi nasnav Zilan a ku di 30'ê Hezîranê 1996'an de li Dersimê xwe kir xezeba hezaran salan û di dilê dijminde xwe teqand, gîhaşt şehadetê. Li ser vî esasî weke jinên ciwan û ciwanên welatparêz a Kurdistanê buyer û pêvajoyên bi vî rengî dîrokî bi awayekî kûr û derxistina zanabûnê ji bo me dibe berpîrsiyartiyekî dîrokî.

Bi Pêngava 1'ê Hezîranê ve pêngavek mezin a partîbûnê, bilindkirina tekoşîna îdeolojîk-rêxistinî di pêşengiya jin û ciwanan de rêxistina gel û serhildanên ku gihîştîye lûtkeyê de hatiye pêşxistin. Di dîroka Tevgera Azadiyê de Pêngava 1'ê Hezîranê weke pêngava mezin a 3. xwedî grîngiyeke mezin e. Di heman demê de Stratejiya Şerê Gelê Şoreşgerî ya ku di pêşengiya fermanîdarê mezin Ş. Reşîr Serdar de di sala 2010'an de hatibu pêşxistin jî di vê demê de hate destpê kirin û bi vî rengî nexşerêya têkoşînê Şoreşa Azadiya Kurdistanê hate diyar kirin.

Bi çalakiya fedaî ya Ş. Zîlan re êrîşên ku li beramber Rêber APO hate pêş xistin bi bersîvek dîrokî re rû bi rû ma û Ş. Zîlan bû sembola xwedawendê hemdem. Ş. Zîlan bi sekna xwe ne tenê ji jinên Kurdistanê re ji tevahî jinên cihanê re bû nîşaneya jinên azad û manifestoyek. Her wiha rêheval Sema Yüce a ku bi çalakiya xwe di vê mehê de gihîşt şehadetê girêdanbûna xwe ya bi îdeolojiya azadiya jinê û Rêber Apo danî holê. Naskirina ev qehremanên bêhempa ya ku dîroka azadiya jin nîvîsandine ji bo me hem cîhê serbilindiye hem jî erkek bîngehîn e.

Weke Kovara Yurtsever Gençlik di hêjmara xwe ya Hezîranê de bi cîh dayina rojevên bi vî rengî re buyer û kesayetên dîrokî ya di nav Tevgera Azadiya Kurdistanê de cîh girtine bi çavê ciwanan hate nîrxandin.

Me bixwînin me binasin.

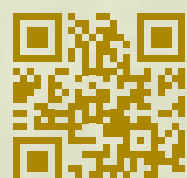
Me bi ciwantî destpêkir emê bi ciwantî serbikevin!

Silav û Rêzên Şoreşgerî

Edîtor

www.ciwan.tv

HALKIMIZ TARİHE YARAŞIR ROLÜNÜ OYNAYACAKTIR

*Önder APO'nun 9 Ocak 1992 tarihinde
yapmış olduğu çözümlemeden alınmıştır*

Önder APO

Gün, bugündür. Halkımızın başka yapacağı ne var ki? Uğraşacağı başka bir iş kaldı mı? Halkımızın ne dili ne kimliği kaldı ne eğitimi, ne sağlığı, ne işi, hiçbir şeyi yok. Mademki elinden her şey bu kadar alınmıştır, o zaman bizi bütün işlerin en iyisine götürecek bir çalışmaya başlamalıyız. İşte bunlar; ulusun kurtuluşu, ulusun örgütlenme ve savaşım işleridir. 'böyle göreve can kurban' denilmelidir. 'ne mutlu bize ki, tepeden tırnağa halkımızın bizzat eliyle ve onun yüce, insani, amacı büyük olan çıkarlarıyla böylesine tarihi bir gündeme sahip bulunuyoruz' denilmelidir. Tarih artık 'yürü' diyor ve bu yolda yürümek, sadece ve sadece mutluluk verir, heyecan ve coşku verir.

Dolayısıyla, halkımıza bu önümüzdeki aşamada verebileceğimiz en değerli katkı, armağan, onu böyle bir işin sahibi kılmak ve bu işi başarabilirsin inancını vermedir. Bu imkanı parti olarak, gerilla olarak, savaşanlar olarak vermemizdir. Başka çaremiz kalmadığı gibi, uğraşacak başka hiçbir işimiz de yok. Mademki bugüne kadar, bu işin bu kadar uzağında kaldık ve bütün işlerden yoksun bırakıldık, o halde bütün işlerin esası ve başlangıcı olan bu işe kendimizi vermek vazgeçilmez bir

görevdir. Dinden anlayanlar için söylüyorum: namaz da böyle başlamıştır. Bu iş bir namazdır, aynı zamanda oruç da böyle tutulmuştur. Zikir de bunun içindir. İlimden anlamak isteyenler için söylüyorum: kurtuluş için, esenlik için diyor ki, "ey halkım, sen bir halk olarak varlığını sürdürmek istiyorsan, kendini böyle konuşturacaksın. Kendi işlerini böyle en temel bir biçimde ele alacaksın. Allah'ın da iradesi budur." Bütün dinlerin doğuşunda halkın çıkarı bu temelde ele alınır. Bilimin de en son kanıtladığı gibi halklar için bu gereklidir. Fakat bu bize yansıtılmamıştır. Din veya bilim adına sahtekârlık yapanlar, bize karanlığı dayatmışlardır. Onların emrinde oldukları devletler vardır.

Biz, bilimi yakaladık, dinin de özünü yakaladık, bunlara sahtekârca yaklaşıldığını gördük. Dolayısıyla tek çıkış yolu olduğu kadar, tek yüce yol, dinin yolu kadar bilimin de yolu bütün işleri kendinden başlatmaktır. Halkımız iş istiyor, onur istiyor, sağlık ve eğitim istiyor. Hepsi buradan başlar. Bu halledilmezse hiçbirisi gerçekleşmez. Bu açıdan eli iş yapan, ağzı laf yapan, "ben varım" diyen herkes nerede olursa olsun, bu işe koşmalı. Sabah erkenden bu işe koşmalı,

yatmadan önce de duası bu işle bitmeli. Halkımız şimdiye kadar biraz ulusal yönden uyandı, dosta, düşmana biraz kimliğini kabul ettirebildi. Bundan sonra da ezici bir biçimde gücünü ve çıkarını kabul ettirecektir. Ve göreceğiz ki bir halk için de yaşam budur. Göreceğiz ki şimdiye kadar bu yaşama ulaşmamakla kendimize en büyük kötülüğü yapmışız ve yine göreceğiz ki bu yaşam dışındaki hiçbir yaşam bizim için geçerli değilmiş. Yalan yaşamışız, aldatılmışız ve ihanete uğramışız. Diyeceğiz ki bu yeni yaşam; gerçekten biricik namustur, onurlu ve vazgeçilmez bir yaşamdır. Maddiyat için de, maneviyat için de bu böyledir.

Biz şimdiye kadar tek başımıza da olsak, halkın böyle bir yaşama ulaşması için amansız mücadele verdik. Ve bu konuda gerçekten çekilmedik işkence, acı kalmadı; yakıldık, bir deri bir kemik kaldık, nefes nefese tüm gençliğimizi adadık. Sonuç; böyle bir halk olma kararlılığı esastır. Halkımız için şunu dedik; 'bunsuz yaşam haram, bunsuz yaşam asla layığımız değil. Bize bunu dayatanlar barbarlardır, hainlerdir, her şeyimize göz koyanlardır. Artık bunlara savaş açtık, bunları biraz gerilettik.' bu temelde halka, 'sen busun, hakkın, hürriyetin ve kimliğin budur' dedik.

Biz, halkımızın bu tarihi kararlılığına dayanarak her türlü ayaklanmaya hazırız. Halkımız böylesine yüce amaçlar için ayağa kalkmıştır. Daha da büyüğünü yaygın bir biçimde, bütün vatan köşelerine ve komşu halklara da taşıracğız. Böyle yıllara sadece coşkuyla yaklaşılr. Böylesine kaderini çizen bir halk için çok şey söylenebilir. Bayram gibi olan bir döneme selama durulur. Dökülecek kan

ortadan kalkıyor. Bundan sonra dökülecek kan bizi temizlemek içindir, gerekliyse akacağı kadar aksın. Şimdiye kadar ki korkumuz, temiz gayeler uğruna kan akımının durdurulması tehlikesiydi. Biz bunun tedbirlerini aldık, bunun büyük ihtiyatlığı içindeydik. Bunun için partiyi yaydık, hazırladık. Şimdi görüyoruz ki, artık bu kan, soy ağacını sağlam köklendirinceye kadar durmayacak. Bu kan, bağımsızlık ve özgürlük ağacı tam yeşerip, herkes gölgesinde fazlasıyla yer buluncaya kadar toprağı sulayacak. Bu, arzuladığımız ve her şeyimizi adadığımız bir tarihi eylemimizdir, sahip çıkıyoruz.

İşte bu yıl bunu böyle taçlandırmak ve böyle yapmak için ne lazımsa, bunun için ne bitmesi gerekiyorsa, onu ortaya çıkarmak için ayağa kalkacağız. Halkımız bunun için ayağa kalktığında, öncülere, halkın önderlerine düşen görev, böylesine tarihi aşamalara müthiş yaklaşım göstermek, onun büyük sorumluluğunu duymak, bir tek damla kanı bile yerinde olmadan akıtmamak, ama gerekirse soylu amaç için, vazgeçilmez amaç için son ferdi de ona yatırmak ve böylece öncü adına layık bir kimlik kazanmaktır. Ben buna yaşam derim. Böyle yaşarsa, bu halka halk derim, benim halkım derim. Böyle yaşarsa, bu yoldaşa benim yoldaşım derim. Bunun dışında şimdiye kadar kendimi nasıl tutuyorsam, öyle tutmaya devam edeceğim.

O halde, bu önümüzdeki dönemin üzerine parti olarak ve en önemlisi de her şeyin uğruna yapıldığı halk olarak böyle yürüyeceğiz. Büyük ayak-

“BU KAN, BAĞIMSIZLIK VE ÖZGÜRLÜK AĞACI TAM YEŞERİP, HERKES GÖLGESİNDE FAZLASIYLA YER BULUNCAYA KADAR TOPRAĞI SULAYACAK”

sadece bizi temizler, düşmanı ise boğar. En kötüsü şimdiye kadar yaşananiydı. Şimdiye kadarki de yaşamdı, ama rezilcesine, ama hayvanca, ama başkaları adına kan dökerek. Şimdi bu durum

lanmalara hazırlanacağız. Ayaklanmanın bütün örgütleme

tekniklerini ve araçlarını, gereçlerini hazırlayacağız. Gerilla buna dört elle sarılacak. Partinin öncü güçleri dört elle halkın bu ayaklanmasına sarılacak. Köyden-kente, basitten-karmaşığa, vatanın her parçasında, kuzeyden-güneye yine tüm güçlerimiz seferber edilecektir. Buna büyük bir seferberlik, büyük bir ayağa kalkma eylemi olarak bakacaklar. Güçlerimiz bütün dağları bunun için hazırlayacaklar.

birleştirmeye, bu iş için kullanmaya, bunun için hiçbir şeyini esirgememeye çekerek mücadelede pay sahibi kılacağız. Bu temelde ya gerçekten bağımsız ve özgür bir yaşam gerçekleştireceğiz, ya da tümümüzün ölümünü.

Tüm halkımızı bu şekilde

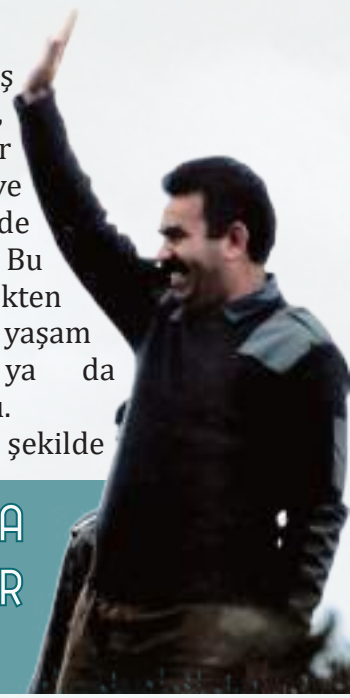
“KÜRDİSTAN’IN O ULAŞILMAZ, SEFER YAPILIR AMA FETHEDİLEMEZ DORUKLARINDA BİZ HER ŞEYİ ZAFER TEMELİNDE SAĞLAMA BAĞLAYACAĞIZ”

Gerilla, gerekirse milyonları dağlarda savaştıracak kadar hazırlık yapacaktır. Halkın ulusal ordulaşması dev boyutlara tırmandırılacaktır. Kürdistan’ın o ulaşılmaz, sefer yapılır ama fethedilemez doruklarında biz her şeyi zafer temelinde sağlama bağlayacağız. Bu mümkündür, kanıtlanmıştır ve gerekirse kıvılcık kopararak, bizim için ölüm merkezleri olan ‘uygarlığın’ hep bizi düşürdüğü o kent ve köyleri de ya bizim için yaşam alanlarına ya da viraneye çevireceğiz. Bunu göze alan, bunu yapmak için ayağa kalkan bir halkın önünde dünya bile duramaz, durma gereği de yoktur, bu gereği duysa da onun buna gücü yetmeyecektir. Böyle ayağa kalkan halklar mutlaka başarırlar.

İşte biz, bu temelde ayağa kalkmayı nihai başarı için, halkımızı bir daha düşmeyecek kadar sağlam bir yürüyüşün, bir savaşın sahibi kılmak, yediden yetmişe kadar, kadın-erkek, ihtiyar-çocuk, köylü-kentli, kuzeyli-güneyli, doğulu-batılı, ülke içinden, ülke dışından, çoban-okumuş ayrımı yapmadan hepsini savaştırmaya ve büyük hesap yapmaya, güçleri oranında direnişe katılmaya ve örgütlemeye çalışıyoruz. Dua etmekten tutalım en amansız eylemi düzenlemeye kadar, taşla-sopayla vurmaktan tutalım en keskin vurucu silahla vurmaya kadar, camiden tutalım tarlaya, okuldan tutalım fabrikaya kadar, oviden da zapt edilmez dağ doruklarına kadar hepsini iç içe

yürümeye, savaşmaya ve böylece çok lanetli olan bir tarihsel geçmişle hesaplamaya ve çok aşağılık olan bir düşmanla amansızca savaşmaya çağırırken, bütün parti, gerilla ve savaşan güçlerimizin de özellikle sorumlu militan düzeyinde her zamankinden daha fazla içinden geçtiğimiz yılın bu temeldeki düzenlenişini koruyup geliştirmesine, tüm güçlerini sarf etmeye, şimdiye kadar içinden geçilen bütün o yetmezliklere, geriye çeken yanlışlıklara son vermeye çağırıyoruz. Ve böylece halkımızı da ilk defa güçlü bir biçimde ayağa kalkma hamlesine, savaşına katılmaya, öncüye yaraşır rolünü ve görevini başarıyla yerine getirmeye çağırıyoruz.

Tekrar bu temelde halkımızın bu çok önemli ve sonuç alıcı savaş adımı da elden gelen desteği, çabayı vereceğimiz, yine bu temelde partiyi eğitmeyi, hazırlamayı ve öncü kılmayı esas alacağımız, mevcut yetmezlik ve engellemelere yerinde cevap vererek gelişmeleri başarı noktasında tutmaya özen göstereceğimiz kesindir. İşte bu kararlılıkla önümüzdeki dönem üzerine halk olarak ve parti olarak yürürken, gerçekten çok umutluyuz, çok coşkuluyuz, çok haklı ve doğru bir temelden hareket ediyoruz. Böyle doğru bir temel üzerinde, böyle coşkulu yürüyenler de kesin başarırlar. Bu anlamda biz de büyük inançla mutlaka kazanacağız, mutlaka başaracağız.

DEVİRİMCİ HALK SAVAŞI BİR TERCİH DEĞİL ZORUNLULUKTUR

Baran Mawa

**Değerli Yurtsever Kürdistan
Gençliği!**

Partimiz PKK öncülüğünde gelişen 1 Haziran Devrimci Atılımı ruhuyla bütün Kürdistan gençliğini selamlıyoruz. 30 Haziran'da gerçekleştirdiği fedai eylem ile bizler açısından fedai çizgi ve intikam ruhu yaratan Ş. Zilan, yine 1 Haziran Atılımı kapsamında kahramanca şehit düşen yoldaşlar ve Bazên Zagrosê Hamlesi kapsamında Zap, Avaşin, Metina ve Medya Savunma Alanları'nda destansı mücadele yürütüp fedaice şehit düşen arkadaşlar şahsında bütün devrim şehitlerini saygı ve minnetle anıyor amaçları doğrultusunda mücadele edeceğimizin sözünü yineliyoruz.

Kürdistan tarihine bakıldığında ya katliamlar yaşanmış ya da soykırımlarla yüz yüze kalınmıştır. Bu durum bizim kaderimiz değildir. Hiçbir halkın kaderi değildir. Faşizmin, soykırımın olduğu her yerde mutlaka halk direnişi de olmuştur. Çünkü zulmün olduğu her yerde mutlaka başkaldırı da vardır. Faşist, soykırımcı devlet zihniyetinin kabul etmediği şey tam da bu olmak-

tadır. İtaatkâr, her dediğini kabul eden bir halk yaratmak istemektedir. Bu istemine uymayan her halkı, her kişiyi kırımdan geçirmeyi kendine mubah görmektedir. Zalim, zulümkâr devletin anlayamadığı ya da hesaplayamadığı şey; irade, mücadele ve direniş, öldüre öldüre veyahut soykırım ile bitirilemez. Kaldı ki buna gücü de yetmez. Eskiden Kürt'ün davası sadece Kürdistan'daydı şimdi ise Kürt Özgürlük Hareketi, halkı ve dostları öncülüğünde dünyanın her yerinde yankı uyandırmış durumdadır. APOCU felsefe her yere yayılmış bir yaşam modeli olmuştur. Halkımızın her yerde yürüttüğü direniş bunun nişanesi olmaktadır. Şimdi bunu hangi gerici zihniyet ve soykırım durdurabilir?

Halkımız kimden yana olduğunun kararını vermiştir. Bizler onurlu, erdemli ve yüce bir yaşamı tercih ettik. Dolayısıyla bu yaşam için sonuna kadar mücadele etmek ve direnişte olmak bizlere düşer. Bunun kavgasını, savaşımını vermek bize düşer. Bu savaş onurlu ve erdemli yaşamdaki ısrarın savaşıdır. O zaman her koşul ve zorlukta sonuna kadar ısrarımız olmalıdır. Bu savaşı kazanmanın tek yolu ise Devrimci

Halk Savaşı olmaktadır. Düşman nasıl ki topyekûn saldırı ve soykırım kararı almış ise bizler de bütün gücümüzle direniş ve mücadeleyle zafere odaklanmalıyız. Nasıl ki Kürdistan Özgürlük Gerillaları zafer ruhuyla, destansı iradeyle mücadele yürütüyorsa bizler de her yerde bütün gücümüzle bunun savaşımını vermeliyiz.

Her sürecin bizler açısından zorlu ve dönüm noktası olduğunu belirttik. Bu sürecin de böylesi bir özellik taşıdığını belirtebiliriz. Partimiz bu savaş Hareketimiz ve halkımız açısından varlık-yokluk savaşı olarak nitelendirdi. Kuşkusuz her süreç açısından düşmanın bütün saldırıları bu amaçla olmuştur. Fakat bu süreç açısından bazı durumları

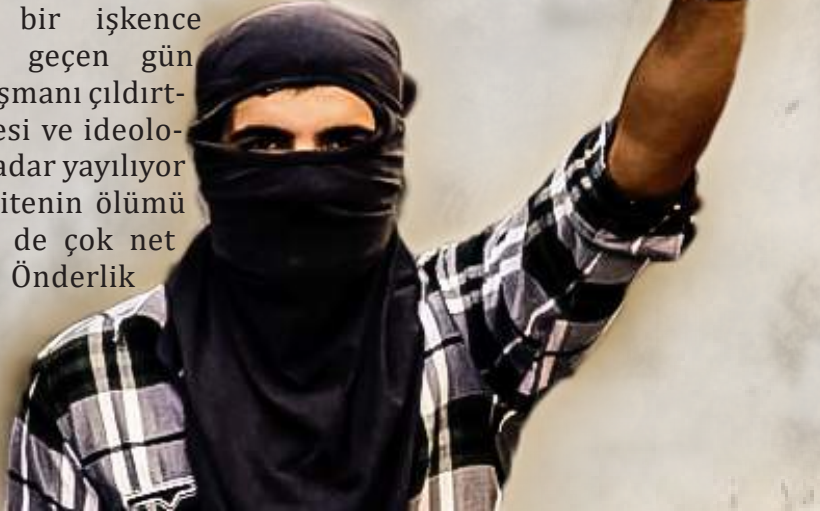
felsefesini kendisi açısından tehlikeli gördüğü gibi bu ideolojinin örgütlenmesine de tahammül edememektedir. Önderlik bir yaşam felsefesi yaratmıştır ve yarattığı bu felsefede sistemin kıramadığı şey ise irade olmaktadır. Düşmanın hareketimize ve halkımıza tahammülsüzlüğü de bundandır. Bunun en somut örneğini Zap'taki Özgürlük Gerillası şahsında, Önderliğimizin felsefesine inanan her militan şahsında görmektedir. Buna karşı sömürgeci, faşist zihniyet yok edilen Kürt'te kendi varlığını görmektedir. Gerici, tahammülsüz zihniyetin adı da bu olmaktadır; faşizm. O nedenle her yeri işgal etmeye devam edecektir. Fakat dost, düşman bilsin ki bizi DURDURAMAYACAKLAR.

“ÖNDERLİĞİMİZİN BÖYLESİ BİR İŞKENCE SİSTEMİ KARŞISINDA HER GEÇEN GÜN MÜCADELEYİ BÜYÜTMESİ DÜŞMANI ÇILDIRTMAKTADIR”

değerlendirirken temel gerçekliği görmek gerekir. Varlık-yokluk belirlemesinin temel sebepleri nelerdir? Neden varlık-yokluk savaşı? Bulduğumuz sürecin koşullarını iyi görmemiz gerekir. Önderliğimize uygulanan tecridin her geçen gün bu kadar derinleştirilmesinin sebeplerini elbette ki anlamak ve buna göre mücadele etmek önemlidir. Önderliğimiz şahsında bir yaşam ideolojisine ve bir halkın iradesine tecrit uygulandığı gibi bu ideoloji ve irade yok sayılmaya çalışılmaktadır. Kuşkusuz Önderliğimiz, İmralı gibi işkence ve tecrit sisteminin uygulandığı bir yerde mücadelesini yürüttüğü gibi aynı zamanda bütün devrim mücadelelerine ışık olmuştur. Önderliğimizin böylesi bir işkence sistemi karşısında her geçen gün mücadeleyi büyütmesi düşmanı çıldırtmaktadır. Önderlik felsefesi ve ideolojisinin her geçen gün bu kadar yayılıyor olması kapitalist modernitenin ölümü olmaktadır. Bunu sistem de çok net görmektedir. Dolayısıyla Önderlik

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği!

17 Nisan'da Zap'ta başlatılan işgal saldırısı ve operasyonlarına sıradan operasyonlar gibi yaklaşmamak gerekir. Bu operasyonlar ile faşist, sömürgeci TC Devleti ve onun işbirlikçisi olan KDP'nin amacı Hareketimizi ortadan kaldırmak, halkımızı istediği kadar soykırımdan geçirmektir. Sömürgeci zihniyet her geçen gün büyüyen mücadelemizi bitirmenin tek yolunun bu olduğunu düşünmektedir. Dikkat edersek KDP, Kürdistan Özgürlük Gerillasına karşı yapılan her operasyon ve saldırıda yer almasına rağmen

bu durumu hep gizli yürütmeye çalışmıştır. Fakat bu son operasyonlarda aşikâr bir şekilde Kürt düşmanlığını ve ihanetini daha açık bir biçimde ortaya koymuştur. Bunun birinci nedeni yürüttüğü kirli ihanetin gerçek yüzünü hareketimizin ortaya koymasındır ve artık saklayacak yüzünün kalmamış olmasıdır. Diğerleri ise kendileri için de son savaş olduğunu bilmeleridir. Bu savaş ne kadar uzar bilemeyiz. Ama bildiğimiz bir şey var, bu savaş AKP-MHP ve onların ortağı olan KDP kliğinin sonu olacaktır. Bu

çıkarmaktır. Kürdistan topraklarında TC-KDP işbirlikçiliği ilk defa gelişmediği gibi gelişen mücadelemiz her zaman bu kirli işbirlikçiliği boşa çıkarmış ve tarihi yenilgilere uğratmıştır. Şimdi bizlere düşen görev ise daha kararlı bir mücadele ile bu işbirlikçiliğin kökünü kurutmak ve ihanetçi, işbirlikçi çizgiyi tarihimizden tamamen yok etmek olmalıdır. Bu ihanetçi, işbirlikçi çizgiye verebileceğimiz en iyi cevap ise Devrimci Halk Savaşı Stratejisine göre örgütlenmek ve harekete geçmektir. Bilmeliyiz ki, Devrimci Halk Savaşı Stratejisi bizler için

“GENÇ YÜREKLER AMANSIZ BİR ŞEKİLDE HEVAL ZILAN’DAN DEVRALDIKLARI FEDAİ RUHU HALKININ ÖZGÜRLÜĞÜ İÇİN FEDA ETMEKTEDİR”

anlamıyla her türlü kirli yöntemi kullanarak kazanmak isteyenlerdir. Zaman zaman halk üzerinden ve Önderliğimiz üzerinden yapacaklardır ve yapmaktadırlar. KDP’nin bu kadar çirkef çıkırtkanlığı bundandır. KDP ihaneti, Kürdistan gerçekliği olamaz. Bu Kürt halkının kaderi olamaz. Böylesi kara bir lekeyi temizlemek her Kürt’ün temel görevi olmaktadır. Halkımızın ipiyle KDP ihanetçiliği son nefesini verecektir. Sömürgeci, soykırımcı TC Devleti için de aynı durum geçerlidir. Zaten sonu yaklaştığı için bu kadar saldırmaktadır. Kendi varlığını, Kürt’ün yokluğu üzerinden tanımlayan faşist bir zihniyetin beyin ölümü gerçekleşmekte, dolayısıyla sonuna kadar bütün kozlarını oynayacaktır. Buna karşın Kürdistan gençliği olarak tarihsel rolümüzü oynamalı ve her yerde ihanet ve işgale karşı radikal eylem hattına geçmeliyiz.

Yine böylesi çetin bir mücadele sürecinde her yurtsevere düşen görev, geçmiş süreçlerde açığa çıkan gelişmeleri iyi görmek ve güçlü dersler

temel görev ve sorumluluk olmaktadır. Önderliğimiz her Kürt için “Devrimci Halk Savaşı bir tercih değil, bir zorunluluktur” dedi. Kürdistan topraklarında gelişen işgal saldırılarına, ihanet ve işbirlikçi çizgiye baktığımızda bunlara karşı en köklü çözümün kesinlikle Devrimci Halk Savaşı olduğunu görmemek mümkün değildir. Kazanmak ve özgür bir ülkede yaşayabilmek için Devrimci Halk Savaşı her Kürt için özelde de Kürdistan gençliği için mutlak bir gerçeklik olmaktadır. Geçmiş süreci iyi okumak derken tam olarak bundan söz etmekteyiz. 2004’te başlatılmış olan 1 Haziran Atılımı, içe dönük olduğu kadar düşmanın hareketimiz ve halkımıza dönük saldırılarına karşı da yürütülmüş bir atılım olmaktadır. Partimiz açısından temel stratejiyi ortaya koyarken her yönüyle karşı devrim zihniyetini de ortadan kaldırmaya dönük bir atılım olmuştur. 1 Haziran 2010’da 4. Stratejik Dönemle birlikte Devrimci Halk Savaşı Stratejisi tekrar uygulanmaya konulmuştur. Bu süreçlerde Hareketimize ve halkımıza

dönük yapılan saldırılar karşısında tek çözüm ve strateji ancak ve ancak Devrimci Halk Savaşı'dır. 1 Haziran Atılım stratejisi hala güncelliğini korumaktadır. Özgürlük gerillası uzun süredir yürütülen bu sıcak savaşta kahramanca mücadele etmekte ve büyük bir iradeyle Devrimci Halk Savaşı'nın gerilla mücadelesini vermektedir. Bu anlamıyla yetersiz kalan kısım ise Bakurê Kürdistan gençliğinin serhildanları olmaktadır. Şüphesiz Bakurê Kürdistan gençliği her dönemde rolünü oynamış, düşmanın faşizm saldırılarına her alanda ve her yerde cevap olmuştur. Böylesi bir süreçte de yapmamız gereken devrimci görevlere sahip çıkmak ve faşizmi yenmek olmalıdır. Bir mücadele vardır, bunlar değerli ve anlamlı olmaktadır. Fakat dayatılan faşizm baskıları karşısında yetersiz ve cılız kaldığını bilmek gerekir. Bıçağın kemiğe dayandığı böylesi bir süreçte sadece demokratik eylemliliklerle Kürdistan'da gelişen işgale ve faşizme cevap olamayacağımızı bilmek zorundayız. Hareketimiz bu mücadele savaşını tanım-larken 'onur savaşı' olarak tanımladı. Bakurê Kürdistan gençliği olarak ya "onur savaşı" içerisinde rolümüzü oynayıp düşmana büyük yenilgiler yaşatacağız ya da tarihin asla affetmeyeceği bir duruma düşeceğiz. Bu da soykırım çarkında yok olmayı ifade eder.

Kürdistan gençliği olarak hiçbir zaman bunu kabul etmedik, bundan sonra da kabul etmeyeceğimizi dosta da düşmana da gösterme zamanı gelmiştir. 1 Haziran Atılım ruhuyla gerillanın açığa çıkardığı direnişi şehirlerde büyütmeli, bulunduğumuz her yeri Zap, Metina, Avaşın yapmalıyız. Gerilla nasıl ki dağlarda TC faşizmine kan kusturuyorsa, bizler de bulunduğumuz alanlarda düşmana kan kusturmalı, meydanları düşmana dar etmeliyiz. Bunu yapabilecek gücümüz de irademiz de bulunmaktadır. Yeter ki serhildana geçmeye karar verelim o zaman hiçbir faşist güruh karşımızda duramayacaktır.

Yine faşist soykırımcı AKP-MHP ve onların işbirlikçisi olan KDP'nin yürüttüğü işgal ve ihanet saldırılarına karşı her an tetikte ve eylemde olmalıyız. Kürt'ün kanıyla beslenen böylesi bir düşmana karşı demokratik çözüm arayışına girmek ve pasif eylem tarzıyla cevap olmaya çalışmak, gerçekliğimizi görememektir. Karşımızda nasıl bir düşmanın durduğunu iyi görmeliyiz. Her an ensemizde ölümü gösteren bir düşman ile karşı karşıyayız. Bu düşmanın en kirli yöntemlere başvuracak kadar vahşi bir düşman olduğunu unutmamalıyız. Dolayısıyla kendisine 'yurtseverim, devrimciyim' diyen tüm gençliğin bu süreçte rolünü oynama zamanı geldiğini bilmesi gerekmektedir. Bizler; işgali, ihaneti, faşizmi dayatan herkese ve her kuruma karşı harekete geçmeli onların

**"ŞEHİT ZILAN ÇİZGİSİ,
ÖNDERLİK FELSEFESİ
KARŞISINDA DURAN
SÖMÜRGEÇİDEN,
FAŞİZMDEN
İNTİKAM ALMA
EYLEMİDİR"**

evlerinde rahat uyumalarını engellemeliyiz. Molotoflarımızla, taşlarımızla, sopalarımızla meydanlara inmeli ve düşmandan hesap sormalıyız.

Değerli Yurtsever Kürdistan Gençliği!

Her anı, her dönemi direniş, fedailikle dolu geçen mücadele tarihimizde 30 Haziran tarihi, Partimiz ve halkımız açısından başka bir anlamı ifade etmektedir. Önderliğimize karşı gelişen komploya karşı büyük bir iradeyle, fedai duruşuyla düşmanın beyninde ve yüreğinde korku yaratan Heval Zilan eylemiyle partimizde fedai çizgiyi belirlemiştir. Heval Zilan'ın yarattığı fedai duruş binlerce Zilan yaratmıştır. Zap'ta, Avaşin'de bu fedai ruh partimize ve halkımıza her gün büyük zaferler kazandırmaktadır. Aynı zamanda onurlu ve özgür yaşamı yaratmaktadır. Şimdi de gerilla, komplocu güçlere karşı devrimci intikam ruhuyla Kürdistan topraklarını savunmakta ve onun için fedaice mücadele yürütmektedir. Genç yürekler amansız bir şekilde Heval Zilan'dan devraldıkları fedai ruhu halkının özgürlüğü için feda etmektedir. Gerilla rolünü fazlasıyla oynamaktadır. Kürdistan gençliği olarak bizler de tarihi rolümüzü her zamankinden daha fazla oynamalıyız. Şimdi bizler de bu ruha yakışır bir şekilde her yerde fedaice, intikam ruhuyla Şehit Zilan çizgisinde sürece cevap olmak zorundayız. Her yiğit Kürt kızının ve oğlunun temel görevi bu olmaktadır. 1 Haziran gerilla atılım ruhu, Şehit Zilan eyleminden aldığı güç ve ruhla kendini büyüt müştür. Eylem çizgisi olarak görmüştür. Şehit Zilan çizgisi, Önderlik felsefesi karşısında

duran sömürgeciden, faşizmden intikam alma eylemidir. 1 Haziran Atılımı bu eylemin, bu çizginin devamıdır. Sömürgeciden, işgalciden, ihanetçiden, katliamdan intikam alma çizgisidir. Bizler bu mirasa en doğru şekilde sahip çıkmalı ve bu mirası büyütmeliyiz.

Bu bilinçle faşizme, işgale ve ihanete karşı, bulunulan her alanda "Li Dijî Xîyanet û Dagirkeriyê Werin Cenga

**"BU BİLİNÇLE FAŞİZME,
İŞGALE VE İHANETE
KARŞI, BULUNULAN
HER ALANDA "Lİ DİJÎ
XİYANET û DAGİRKERİYÊ
WERİN CENGA AZADİYÊ"
ŞİARİ İLE SEFERBER
OLARAK KESİNTİSİZ
BİR EYLEM SÜRECİNE
GEÇMELİYİZ"**

Azadiyê" şiarı ile seferber olarak kesintisiz bir eylem sürecine geçmeliyiz. Kürdistan gençliği olarak bilmeliyiz ki dönemin en temel görevi 50. mücadele yılında RÊBER APO'nun fiziki özgürlüğünü sağlama, TC faşizmini yenilgiye uğratma, ihanet ve işbirlikçiliğin kökünü kurutma, sömürgeciliği Kürdistan'dan söküp atmaktır. Bu temelde tüm yurtsever gençliği Devrimci Halk Savaşı perspektifiyle kesintisiz eyleme çağırıyoruz.

ZILAN ÇİZGİSİ BÜYÜK İNTİKAM ÇİZGİSİDİR

Axîn Mahîr Dicle

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Öncelikle 1 Haziran Devrimci Atılımı vesilesiyle, Zap-Avaşın hattında, gerillanın yürüttüğü destansı mücadelenin verdiği moral ve coşkuyla sizleri selamlıyoruz. Yine Şehit Zilan ve her iki atılım sürecinde şehadete ulaşan arkadaşlar şahsında bütün devrim şehitlerini anıyor ve onların anıları karşısında saygı ve minnetle eğiliyoruz. Her daim onların izinde olacağımızın sözünü yineliyoruz.

Bilindiği gibi TC sömürgeciliği 17 Nisan günü, Medya Savunma Alanlarına dönük büyük bir işgal saldırısı başlattı. KDP ihanet şebekesinin de aktif olarak içerisinde yer aldığı bu işgal saldırısını, Partimiz bir varlık-yokluk savaşı olarak nitelendirmiştir. Neden varlık-yokluk savaşı olarak nitelendirildiğini doğru anlamamız, bu temelde ciddi bir sorumluluk bilinciyle dönem görevlerimize sahip çıkmamız ve hareketimizin seferberlik çağrısına yanıt olmamız, bizler için temel bir yaklaşım olmaktadır. Bu nedenle başlatılan işgal saldırısının amaç ve hedeflerini doğru çözmemiz ve buna karşı dönem görevlerimizi netleştirerek, buna layık bir pratiğin sahibi olmamız gerekmektedir.

Geliştirilen işgal saldırısının amaç ve hedefleri konusunda hareketimizin

değerlendirmeleri basına yansımaktadır. Bizler de her şeyden önce, bulunduğu alanda hareketimizin bu açıklamalarını mutlaka takip etmeli, anlamaya çalışmalı ve anlama temelinde sürekli bir yoğunlaşma, tartışma içerisinde olarak cevap olmaya dönük pratik çaba içerisinde olmalıyız. Bu nedenle bu operasyonun hedef ve amaçlarını, buna karşı yapmamız gerekenleri genel hatlarıyla belirtmeyi daha uygun görüyoruz. Bizler yurtsever genç kadınlar olarak, bu süreçte üzerimize düşen temel görev ve sorumluluklarımızı her yönüyle yerine getirmek durumundayız. Böylesi gerici ve faşist erkek zihniyet karşısında pratik eylem içinde olmak, bu eylemin öncülüğünü yürütmek temel görev ve sorumluluğumuz olmaktadır. Mücadele tarihimizden günümüze kadar nasıl ki kadınlar hep öncü olarak yaşanan zulüm karşısında durmuşlarsa, şimdi de öyle olmalıdır. Kadın özgürlük tarihimiz iyi incelenirse böylesi karakterlerin işgal saldırılarına, katliamlara, baskılara karşı nasıl durduğu ve bunun yanında tarihin seyrini nasıl değiştirdiği görülecektir. Kadının gücünü görmek, bilmek, onun öz gücüne inanmaktan geçer. Kadın öz gücünü nerden almaktadır? Kadın neden savaşmalıdır? Kadın neden öncü olmalıdır? Sorularını daha da çoğaltabiliriz. Bütün bu soruların cevabı; kadının

ne olursa olsun böylesi soykırımcı, ege-
men, gericiliği dayatmaya çalışan zihni-
yete karşı kendi öz gücüyle savaşması
olmalıdır. Bu anlamıyla kadın mücadele
etmeli, başarmalı ve tarihe iz bırak-
malıdır. İşte bunun için de güç gereklidir.
Gücün olmadığı yerde ne mücadele olur,
ne de başarıdan bahsedilebilir. O halde
işin esası, güç kaynağımızı doğru tespit
etmek, doğru ideoloji ile beslenerek
düşünce gücümüzü açığa çıkarmaktır.
Doğru ideoloji, doğru mücadeleyi yaratır.
Öz gücümüz kaynağını ideolojimizden
alır. Bizler Önderlik ideolojisini benimse-
dik, onun felsefesiyle can ve güç bulduk.
Bu durumda onun savaşımını vermemiz,
mücadelesini ve kavgasını yürütmemiz
gerekmektedir. En geri zihniyetlerin
Önderliğimize bu kadar saldırmasının
temel nedeni de bu olmaktadır.
Önderliğimiz daha başından beri yok
sayılan kadının öz gücünü sağlarken,
bununla beraber kadına can da vermek-
teydi. Önderlik “İdeolojik zafer ve başarı
bütün başarıların anasıdır.” demektedir.
Bu anlamıyla ideolojideki başarı temel
amaç ve hedefimiz olmalıdır. Bizler,
Önderlik felsefesini tercih ettiğimizde
bizleri nasıl bir savaşın beklediğini bili-
yorduk. Dolayısıyla ne olursa olsun
böylesi anlamlı bir yaşamın savaşını
yürütmek, onun mevzisinde yer almak
en onurlu savaşım olacaktır. Önderliğimize
yönelik yapılan bu saldırılar karşısında
soluksuzca mücadele yürütmek en erdemli duruş
olacaktır. Faşizmin Kadınlara, gençliğe,
Kürt halkına, özgürlük mücadelemize
saldırmasının temel nedeni Önderlik
felsefesinin çıkardığı iradeyi kabul
etmeme hırsıdır. Yarım asırdır bu ideolo-
jiyi bitirme adına her türden yöntemi
denemiş bir faşist zihniyet ile savaşmak-
tayız. Faşist zihniyetinin ete kemiğe
bürünmüş hali olan AKP-MHP ve onların
ortağı olan KDP son demlerini yaşamak-
tadır. Yapılan bu operasyonlarla aslında
ömürlerini uzatmak istemektedirler.

Topyekûn güçlerini bu süreçte kullan-
maktadırlar ve kullanmaya da devam
edeceklerdir. Halkımızın bu konuda
duyarlı olması ve her anlamıyla eyleme
geçmesi gerekmektedir. Bu süreç açısın-
dan dönem, görev ve sorumluluğumuzu
belirtirken her süreç gibi ele almamak
gerekir. Bizler açısından varlık-yokluk
savaşı yaşanmaktadır. O halde dört parça
Kürdistan’ın Devrimci Halk Savaşı
Stratejisi ile eyleme geçmesi gerekme-
ktedir.

Dikkat edersek faşizm her yerde kirli
politikalarla, farklı gerekçelerle
Kürdistan’ın her yerine saldırmaktadır.
Medya Savunma Alanları için PKK’yi
hedef gösterirken, diğer alanlar için de
bu gerekçe üzerinden halka saldırmak-
tadır. Rojava, Şengal, Maxmur gibi yer-
lerde hava saldırısı yaparken, bunu
Bakurê Kürdistan’da tutuklamalar ve
yoğun özel savaş politikaları üzerinden
yürütmektedir. Yine zindanlarda bulu-
nan yoldaşlarımızı ise şehit düşürmekte-
dir. Amaçları, tutuklamalar ve katliam-
larla halkı sindirmek ve bastırmaktır.
HDP Gençliği üzerine yapılan son ope-
rasyonların temel amacı da bu olmak-
tadır. Bu politikalar özelde de gençliğe
dönük uygulanmaktadır. Yani düşman
bizlere şunu söylemektedir; sizin en
meşru hakkınızı da vermeyeceğiz. Yani
HDP gibi siyasi, demokratik bir parti
içerisinde de yer alsanız biz sizi katlede-
ceğiz. Kendinize biz Kürt’üz ve kendi
dilimiz ve kimliğimizle yaşamak isti-
yoruz dediğiniz sürece sizi soykırımdan
geçireceğiz. Yoksa HDP üyesi olmanın
nesi tehlike arz edebilir ki? Hiçbir şekilde
farklı bir tarzı gelişmemiştir. Gözaltına
alınan gençlerin niçin gözaltına
alındıkları bile belli
değildir. Amaç
gençleri ille-
galize etmek
ve irade kır-
maktır. Senin
en meşru hak-

“Kadının gücünü görmek,
bilmek, onun öz gücüne
inanmaktan geçer”

“Önderliğimize yönelik yapılan bu saldırılar karşısında soluksuzca mücadele yürütmek en erdemli duruş olacaktır”

kını dahi elinden alırım demektir. Ya bana boyun eğer ihanet çizgisinde yaşarsın ya da ben seni hep katleder, sömürürüm demektir. Milyonlarca insan Önderlik düşünce ve ideolojisine sempati duymaktadır. Bunların hepsini nasıl tutuklayacaklar? Böylesi bir sistemde yaşam bizler için ancak zulüm olabilir. Bu nedenle ya bu sisteme karşı her yerde radikal bir savaşım yürütmeliyiz ya da yüzümüzü dağlara dönmeliyiz. Diğer haliyle buna yaşamak denmez.

Değerli Yurtsever Genç Kadınlar!

Nedenlerini ve kapsamını kısaca ortaya koyduğumuz bu soykırım savaşına karşı Özgürlük hareketimiz bulunduğu her yerde seferberlik temelinde, topyekûn bir direniş içerisinde. Hareketimize karşı, halkımıza karşı geliştirilen savaş bundan önceki tüm savaşları aşsa da 50 yıllık mücadele geleneğimiz, milyonlarca Kürt'ün ve dostlarının aktif mücadelesi, APOCU çizgide fedaileşen militan gerçekliğimiz ve yeni dönem gerillacılığı, faşist TC Devleti'ni ilk günden boşa çıkarmıştır. Gelişen çağın gerillacılığı tünel ve hareketli tim strateji ve taktiğiyle, büyük fedailik, kahramanlık ve uzmanlıkla düşmanın bu saldırı konseptinde yer alan tüm güçlerin heveslerini kursaklarında bırakmıştır. Özgürlük gerillasının fedaice geliştirdiği destansı direniş düşmana büyük kayıplar verdirmiş ve düşmanda Zapsendromunu geliştirmiştir. Aktif direniş konumunda bulunan gerilla, YJA-STAR güçleri öncülüğünde düşmana darbe üzerine darbe vurmakta, işgal edilmeye çalışılan topraklarını düşman saldırısına karşı kahramanca savunmaktadır. Gerillanın bu görkemli direnişi her alanda halkımıza büyük bir moral ver-

mekte ve özgür günlere kavuşma umudunu daha da geliştirip, güçlendirmektedir. İşte Haziran ayına girdiğimiz böylesi bir süreçte, 1 Haziran Devrimci Atılımı ve 30 Haziran'ın bizler açısından neyi ifade ettiğini anlamak, bu doğrultuda dönem görev ve sorumluluklarını üstlenmek önemlidir. Şehit Zilan eylemi sadece bir intikam eylemi değildir; bir yaşam, bir felsefe uğruna verilecek mücadelenin çizgisini ortaya koymadır. Ş. Zilan'ın eylemi bir yaşam yaratma eylemidir. Zilan çizgisi düşmanın beyninde patlayıp, doğru yaşamı büyütme çizgisidir. Zilan çizgisi büyük intikam çizgisidir. Şehit Zilan köhnemiş, gerici zihniyete karşı kadının gücünün neler yaratabileceğinin eylemidir. Şehit Zilan yaptığı intikam eylemiyle mücadele çizgimizin ne olması gerektiği noktasında önemli bir yol haritası olmuştur. 1 Haziran Atılımı, 30 Haziran ruhunun verdiği başarının devamı olarak doğmuştur. Fedaice ve intikam ruhuyla döneme cevap olmayı ifade eden bir devrimci atılım olmuştur. Bu anlamıyla Devrimci Halk Savaşı Stratejisi; bizler açısından her yerde eyleme geçmenin talimatı olmaktadır. Bizlerin de Kürdistanlı yurtsever genç kadınlar olarak temel görevi 1 Haziran Atılımı ruhuyla her yerde Devrimci Halk Savaşını esas almak, işgal ve ihaneti topraklarımızdan silip süpürmek olmalıdır.

Bu temelde “Li Dijî Xiyamet û Dagirkeriyê Werin Cenga Azadiyê” şiarıyla seferber olup, kesintisiz bir eylem sürecine geçilmelidir. Her yer Zap, her yer Avaşın olmalıdır. Özgürlük mücadelemizin 50. yılında Önderliğimizin fiziki özgürlüğü sağlanıncaya kadar her yerde kesintisiz eylem seferberliği içerisinde olunmalıdır.

Kod Adı : Andok Özgür

Adı ve Soyadı : Eser Tekin

Doğum Tarihi ve Yeri : 1987 Pasur/Amed

Katılım Tarihi : 2006

Şehadet Tarihi ve Yeri : Amed-Hazîran/2016

AMED'İN ANDOK'U...

Navdar Serhet

Andok yoldaş; şirin, cesur, atılgan, Andok yoldaş; gözü kara,
düşmana karşı intikam kılıcı, eylemci, Andok yoldaş;
yoldaşların yıldızı, yoldaş canlısı insan...

Andok yoldaş; yaşamı, mücadelesi, duruşuyla ve şehadetine kadar kendisinde biriktirdiği PKK'yi PKK yapan kutsal değerlerle bir sembol olmuş, adını Kürdistan gençliğinin devrim sayfalarına hiç silinmemecesine yazdırmıştır. Andok arkadaşı bu yüzden daha fazla anlamak, anılarını mücadelemizin mihenk taşı haline getirmek ve bıraktığı mirası tüm Kürdistan gençliğine mal etmek biz geride kalan yoldaşlarının boyun borcudur.

Andok yoldaş; Kürdistan'ın direniş ve serhildan kalesi Amed'de yurtsever bir ailede dünyaya gelir. Faşist soykırımcı TC rejiminin vahşet politikalarının sonucu olarak Türkiye'nin metropollerine göç etmek zorunda kalırlar. Manisa'nın Tintin mahallesinde zorluklar içerisinde, inşaatlarda, tarlalarda çalışarak ailenin yaşamını idame ettirmesine yardımcı olmaya çalışır. Aynı zamanda bulunduğu ortamda yurtsever değerlerin kazandırdığı bilinçle mücadeleyle tanışır ve gençlik çalışmalarına katılır. 2006 yılında AÖL (açılımı) denen lise gençliği üzerinden devrim saflarına katılır. Bakur'dan sevdalısı olduğu Kürdistan'ın heybetli dağlarına gelene kadar lise çalışmalarına öncülük yapar. O dönemde sürece damgasını vuran

Êdî Bese hamlesinin eylem öncülüğünü üstlenir. İstanbul'da faşist soykırımcı rejimin kabusu haline gelen ve "NERONLAR" diye bilinen devrimci eylem dalgasının yürütücülerinden biri olur. Andok yoldaş Kürdistan dağlarıyla buluşacağı süreçte İran rejimi tarafından esir alınır ve tam 2.5 yıl İran'ın vahşet dolu zindanlarında kalır.

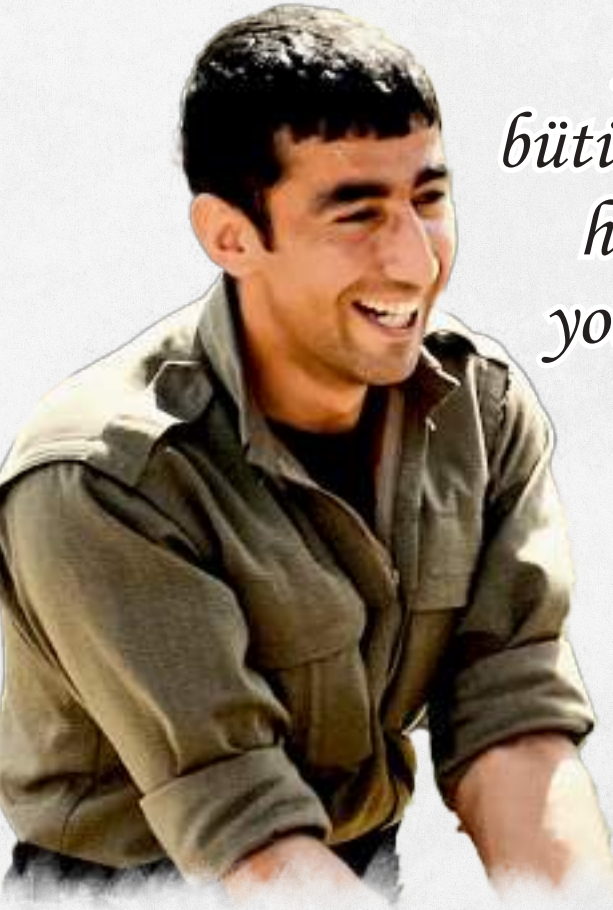
Zindan sürecinde tarif edilemez işkencelerle karşı karşıya kalır. İnsanlığın bittiği yer denilen zindanda esaret altında tutulmak yetmezmiş gibi İran'ın vahşet merkezlerinin her türlü işkence ve tecridini yaşamak Andok arkadaş için düşman gerçeğini anlamada bir dönüm noktası olur ve bu da Andok arkadaşta düşmana karşı müthiş bir kin ve nefret duygusu oluşturur. Yaşadıklarının sonucunda yüreği tarif edilemez bir öfke dalgasıyla kabarmış, düşmandan ne olursa olsun acıları sağaltacak büyük intikam almanın arayışıyla dolup taşmıştı. Derler ya yüreği adeta barut fıçısı gibiydi. Zindan sürecinden sonra Kürdistan dağlarına ulaştığı ilk andan itibaren tek düşündüğü şey intikam alma, yapılanların hesapsız bırakılmayacağını düşmana gösterecek eylemler geliştirme planlarıydı. Düşman belki zindanlarla devrimcileri sindire-

ceğini, boyun eğdireceğini, diz çöktüre-
ceğini düşünebilir, teslimiyet hayalleriyle
yaptıklarından övünebilir fakat Andok
arkadaş duruşuyla düşmanı yerle bir
etmişti bile. Ruhunu intikam duygularıyla
eğitmiş, düşmanın gölgesini bile kova-
layan bir çarpışma sahası haline getirerek
Önder Apo'nun yaman bir talebesi
olduğunu göstermişti. Düşmanın kirini
pasını yüreğinden temizleyerek düşmana
gerçek düşman olmanın ifadesi olmuştu.
Tüm devrimci yaşamında da bu ilkeyle
hareket ederek coşkun bir sel gibi
düşmanın üzerine yürümüştür.

Andok yoldaş; devrim sürecinden önce
Rojava alanına geçer. Sınır hattında kur-
yelik yaparak Bakur'a gidiş gelişlerin
örgütlenmesi görevini yürütür. Bu
süreçler henüz Baas rejiminin hakim
olduğu süreçlerdir. Zorlukların had
safhada olduğu dönemlerdir. Andok
yoldaş, böylesi bir dönemde yoldaşlarının
Bakur'a sağlam bir biçimde gidip gel-
meleri için bir köprü olur. Andok arkadaşın
fedaice katılımı bu çalışmalarda da belir-
leyici biçimde rol oynamıştır; yürüttüğü
çalışmanın başarılı olmasının harcı olur.
Bir seferinde Bakur'dan bir grup arkadaş
Rojava'ya geçmek isterken düşman

pususuna girer. Normal şartlarda kendisi
koordine etmekle sorumluyken
arkadaşların pusuya girdiğini görünce her
zamanki gibi kendisi öne atılır ve kendisini
suya vurarak Bakur tarafına geçer.
Arkadaşları düşmanın pususundan çık-
arak sağlam bir şekilde suyun bu tarafına
geçirmeyi başarır. Andok arkadaş böylesi
bir militanlığın temsiliydi. Gerçek bir
militan, kaygısız, hesapsız ve korkusuzdu.
Rojava'da bu çalışmaları yürüttüğü süre
boyunca bu duruşuyla halkın yüreğine
girmesini bilmiş, bazı aileler ondan sonra
çocuklarına Andok ismini vermişlerdir.
Andok arkadaş hem yoldaşlarının
gözünde hem de halkının gözünde böyle-
likle büyük bir sevginin ve saygının sahibi
olur.

Andok arkadaşın en belirgin, kişiliğine
damgasını vuran bir diğer özelliği de
yoldaşlığıydı. Yoldaşlığa o kadar bağlı ve o
kadar kutsal sayıyordu ki bütün
arkadaşlara büyük bir sevgisi vardı. Her
zaman ifade ettiği ve Andok arkadaşla
bütünleşen bir sözü vardı, hep derdi ki;
"Bizim yoldaşlığımızdan başka neyimiz
var ki?" Bunu yaşamının ve yürüttüğü
devrimci mücadelenin temel ilkesi haline
getirir ve yoldaşlık ilkesiyle farkındalığını

*Andok arkadaşla
bütünleşen bir sözü vardı,
hep derdi ki; "Bizim
yoldaşlığımızdan başka
neyimiz var ki?"*

her an ortaya koymuştur. Yoldaşlığa
yaklaşımı çok farklıydı Heval Andok'un.
Mesela yanındaki yoldaşının her şeyini
bilirdi, ihtiyaçlarını bilir ve elinden gel-
diğince yoldaşlarının ihtiyaçlarını karşıla-
maya çalışır, hep arkadaşlarına kendinden
bir şeyler vermek isterdi. Yoldaşlık
bağlılığı Andok yoldaşta öyle bir duyarlılık
yaratmıştı. Yoldaşının bir eksikliğini
hemen fark ediyordu ve hemen ihtiyacını
karşılamanın peşine düşüyordu. Eğer bir
arkadaş hastaysa onu hemen fark edi-

yordu ve arkadaşın iyileşmesi için kendisini seferber ediyordu. Denebilir ki derin yoldaşlığıyla yoldaşlarının manevi doktoru gibiydi. Bir arkadaş zorlanıyorsa hemen fark ediyor, ona göre yaklaşıyor, yardımcı oluyor, güç veriyordu. Andok arkadaş o konuda müthiş duyarlıydı. Yanında isterse 50 arkadaş olsun hepsinin ihtiyacının ne olduğunu bilir, kendisini yoldaşlarının hizmetine amade ederdi. “Yoldaşa hizmet, devrime hizmettir” bilinciyle yaşar, yaşama anlam verirdi, bir çiçeğin özü gibi anlamlı yaşamın sırrını etrafına saçardı.

Andok arkadaş mütevaziliği bir yaşam felsefesi haline getirdi. Kamil bir kişiliğe ulaşmanın arayışında oldu. Genel

*“Düşmanın kîrini
pasını yüreğinden
temizleyerek düşmana
gerçek düşman olmanın
ifadesi olmuştu”*

olarak pratikçi yönüyle tanınır, yalnız çok yansıtmasa da okuyan, araştıran, Önderlik felsefesini anlamak için büyük arayışları da olan bir arkadaştı. Okuduğunu anlamaya, anladığı oranda da yapmaya çalışan bir kişilikti. Mütevazi, sade, yoldaş canlısı duruşu bunun en somut göstergesiydi. Yaşamın komutanlığını, öncülüğünü kendisine şiar haline getirmişti. Kimse dışarıdan onun yönetim olduğunu anlamazdı. Daha doğrusu PKK'deki yönetim gerçeğine göre kendisini inşa eden bir duruşla yaşardı. Örneğin Andok arkadaşın olduğu ortamda en yeni arkadaşlar da olsa en fazla koşturutan, emek veren, çabalayan, hizmette birinci sırada gelen kendisi olmalıydı. Herhangi bir ihtiyaç olduğunda öncelikle atılır, herkesten önce kendisi yapardı. Yaşamı bir bal arısının peteği örmesinde olduğu gibi emekle örmeye, emekle anlamlandır-

maya çalışırdı. Emeğin insanı ne kadar güzelleştirdiğinin tarifsiz örneklerinden biri oldu Andok yoldaş. Dolayısıyla etrafında emekle örülmüş yıkılmaz ve sarsılmaz yoldaşlık kaleleri kurardı. Andok arkadaşın yanındayken kendini çok rahat hissederdin çünkü sırtını sağlam bir kayaya dayamışçasına özgüven yaratırdı.

Şimdi bu satırları yazarken bile Andok yoldaşı her yönüyle anlatabilmenin kaygısı baskın geliyor. Anlattıkça eksik kaldığı hissinden kurtulamıyor insan. Belki de anlatacak sözcükler yetersiz kalıyor. Fakat Andok yoldaşa yaşanan ise

tam tersiydi. En kısa cümlelerle en etkili sonuçları yaratabiliyordu. Zaten herhangi bir tartışmada uzun konuştuğuna, uzun uzadıya değerlendirmelere ihtiyaç duyduğuna şahit olmamışsındır. Bu yüzden arkadaşlar kendi aralarında bazen Andok yoldaşa takılır ve şöyle derlerdi: “Senin en uzun tartışman 12 dakikadır”. Yani az konuşurdu fakat istediğini anlatmakla kalmaz karşısındakini de ikna ederdi. Bir seferinde uzun sürmesini beklediğimiz bir tartışmadan 5 dakika sonra çıkıp gelince arkadaşlar sordular. Ne oldu, tartışmanın mı diye? Verdiği cevap yine Andokçaydı. “Evet tartıştım, ona reddedemeyeceği bir teklifte bulundum, o da kabul

etti” dedi ve ağız dolusu güldü. Andok arkadaş da halkın içerisinde yaşamın zorlu cenderelerinden geçerken kazandığı tecrübeyle bilgeleşen insanların bilgece özü vardı. Arif bir insandı. İnsanın özünü yoklar, anlar ve ona göre yaklaşımı ortaya koyunca çok kısa cümlelerle de olsa sonuç alırdı. Genç yaşında PKK’nin bilgeliğini yakalamıştı ve buna göre bulunduğu ortamın vazgeçilmezi olmuştu.

Andok yoldaşın en büyük hayali büyük sevdalısı ve tutkusunu olduğu adeta Kürdistan’ın heybetli dağlarına olan özlemiyle doğduğu, büyüdüğü Amed’e gitmekti. Serhıldanların başkentinde devrimci mücadeleye katılmak onun için bir rüyaydı. Bulunduğu tüm alanlarda ve tüm zamanlarda bir gün bu hayalini gerçekleştirmenin arzusunu ifade ederdi. 2015 sonbaharında bu hayali gerçekleşti ve Amed’e doğru yola çıkan devrimciler kervanının bir üyesi oldu. Öz yönetim olarak tarihe geçen Bakur’daki destansı şehir

deydi ve kendisini fedaice sürece katmaya çalıştı. Bu sürecin sonrasında tekrardan Amed eyaletine geri döndü. Soluksuzca çalışmalarını yürütmeye devam etti.

Bakur’un tarih yazan, TC faşist devletinin tüm tarihi darbeler olarak sersemleştirildiği mücadele sürecinde kahramanca çarpışarak şehadete ulaşan yoldaşlarının intikam hırsıyla dolup taşmıştı. Ne olursa olsun intikamlarını alma ve bıraktıkları yerden devam ederek devrimi zafere ulaştırmanın PKK’ce sözünü kendisine verdi. Andok yoldaşın andı buydu ve sonuna kadar zerreyi miskal haneler getirmeden bu amaca göre yaşadı, mücadele etti, savaştı.

Andok yoldaş yine bir Haziran ayında toprağın bağrına büyük bir gençlik önderi olarak düşerken, etrafına serpiştirdiği direniş tohumuyla tüm Kürdistan’a yayıldı. Bakur’dan Rojava’ya oradan tüm Kürdistan’a Andok ismi yayıldı, direniş ses verdi, şehadeti yeni Andokların mücadele gerekçesi, zafer sözleşmesi oldu.

“Şehadeti yeni Andokların mücadele gerekçesi, zafer sözleşmesi oldu”

savaşlarının öncü komutanlarından biri oldu. Sur’ un ablukada olduğu süreçte aynen kuryelik faaliyetlerini yürüttüğü süreçte olduğu gibi yoldaşlarının yardımına koşmak için Amed eyaletten şehire indi ve Sur direnişine soluk borusu yaratmaya çalıştı. Her zamanki gibi fedakârlık gerektiğinde Andok yoldaş ama-

Kürdistan gençliğinin büyük devrimci önderlerinden biri olan Andok yoldaş gençliğin sembolü oldu. Andok yoldaşın şehadetine kim inanır, hangi düşman sevinebilir? Andok yoldaş ağız dolusu gülüşü, tarifsiz coşkusu, emsalsiz yoldaşlığı ve başarı kişiliğiyle içimizde yaşıyor her gün daha da fazla büyüyerek...

1 Haziran Atılımı Büyük Bir Halk Özgürlük
Çıkışını İfade Ediyor

Pêşengên Pêngava 1'ê Hezîranê
Ciwanên Apoyî ne

1 HAZİRAN ATILIMI BÜYÜK BİR HALK ÖZGÜRLÜK ÇIKIŞINI İFADE EDİYOR

Duran Kalhan

1 Haziran 2004 Atılımı, Özgürlük Hareketimizin genel plânda bu üçüncü büyük çıkışı, pratik direniş anlamında ise 15 Ağustos atılımından sonraya onun yirmiyıl sonrası gerçekleşen ikinci büyük direniş hamlesi olarak halk tarihimizde, mücadele tarihimizde yer aldı. Kürdistan'daki koşulların öngördüğü gelişme tarzını ve diyalektiğini bu durum bir kere daha bize gösterdi. Bütün eksiklikleri ve hatalarına rağmen, bu atılım Önderlik çizgisinin, Apocu çizginin başarılı bir uygulaması oldu. Önder APO her zaman şunu söyledi; "PKK'li olmak her gün yeni başlangıçlar yapabilmektir." Kürt halkı taktik plânda her gün yeni yeni eylem biçimleri, tarzları ortaya çıkardığı gibi, stratejik plânda da 1 Haziran Atılımıyla her türlü imha ve tasfiye amaçlı konseptlere karşı yeni başlangıç yapabileceğini netçe ortaya koydu. Dolayısıyla Önderlik çizgimiz hem mevcut gelişmeleri bir kere daha yönlendiren oldu, hem de bu pratikle doğruluğu bir kez daha kanıtlandı.

Parti ve mücadele tarihimizin üç büyük çıkışı vardır. Birincisi; ideolojik çıkıştı.

Buna "Önderliksel Doğuş" da diyoruz. İnkâr ve imha sistemine karşı Kürdistan üzerinde hüküm sürdüren, askeri işgal, ekonomik-siyasi sömürgecilik ve kültürel soykırıma karşı özgür ve demokratik yaşam için direnme bilincinin, ruhunun, bilgisinin ve örgütünün ortaya çıkartıldığı süreçti. Kürt halk tarihinin belki de en büyük özgürlük çıkışıydı. En zor koşullarda, herhangi bir fırsata, imkana dayanmak bir yana, ciddi bir tarihsel mirasa sahip olmadan, koşulların genel planda hemen hemen bütünüyle olumsuz olduğu bir ortamda, sadece insan bilincinin, erdeminin gücüne, gerçeğine dayanarak büyük bir düşünsel ve pratik emekle yaratılan bir çıkış oldu. Bunun 1970'lerde gerçekleştiğini biliyoruz. Önderliksel çizginin uzun ve çelişkili bir mücadele ve hazırlık süreci içerisinde 1970'ler başındaki Türkiye ve Kürdistan'ın çok çatışmalı, çelişkilerinin derinleştiği bir ortamda oluştuğunu, doğuş yaptığını, Kürdistan'ı aydınlatarak Türkiye ve bölgedeki gerçeği daha doğru ve anlaşılır bir duruma getirdiğini biliyoruz. Bu büyük çıkış bir aydınlanma hareketiydi.

Kürdistan gerçeğini aydınlattı, Kürdistan üzerinde oluşan gericilik yumağını çözümlledi. Bu temelde bu gericiliğe karşı duracak, onun dışında yaşayacak, ona karşı mücadele edecek insanı ve örgütü yarattı. Büyük bir devrim hareketi olarak doğup gelişme sağladı. İnsanı ruhuyla, duygusuyla, bilinciyle, davranışıyla bir yaşamdan başka bir yaşama çekerek yeniden yarattı. Kürt toplumunu işgal ve sömürgecilik altında oluşan değer ölçülerinden, yargılarından tamamen çıkartarak, özgür ve demokratik yaşamın ölçü, anlayış ve yargılarıyla donatıp yeniden yarattı. Gerçek anlamda özgür toplum dirilişini sağladı. Bunun sonuçları felsefi, ideolojik ve siyasi çizgi olarak Önderliksel doğuşun gerçekleşmesi oldu. Bu temelde bir ideolojik gruplaşmadan giderek halkın özgürlük mücadelesine öncülük eden bir partileşmenin yaratılması sağlandı. Önderlik ve parti öncülüğünde Kürt halkı 70'lerin sonunda

*Önder APO her zaman
şunu söyledi; "PKK'li olmak
her gün yeni başlangıçlar
yapabilmektir."*

Önderlik çağrısına olumlu yanıt vererek, kitlesel başkaldırı sürecine girdi. Kısaca bu ilk çıkış bütün zorluklara, zayıflıklara, engellere, olumsuz koşullara ve bunların yarattığı hatalara, eksikliklere rağmen başarılı sonuçlar veren bir çıkış oldu.

Mücadele tarihimizin, Özgürlük Hareketimizin ikinci büyük çıkışı, bilindiği üzere 15 Ağustos 1984 Gerilla Atılımıdır. Birinci çıkışın ideolojik esaslar üzerinde olması yanında, bu ikinci büyük çıkışın askeri yanı başattır, öndedir, esastır. Bir gerilla çıkışıdır. Birinci partileşme hamlesinin ortaya çıkardığı sonuçları ezip tasfiye edebilmek için inkâr ve imha sisteminin geliştirdiği 12 Eylül faşist askeri darbesine karşı Kürt halkının özgürlük ve demokrasi çizgisinde gerilla direnişi geliştirme sürecidir. Evet, bir askeri direniştir, ama birinci çıkışla, yani ideolojik doğuşla bütünüyle iç içe geçmiş, onun pratikleştirilmesi olan bir çıkıştır.

Yani dar, başka ülkelerde, toplumlarda gerçekleştiği gibi sadece askeri boyutları olan bir çıkış değildir. 15 Ağustos Atılımı, gerilla temelinde Önderlik çizgisinin, onun içerdiği felsefenin, ideolojinin, siyasetin, örgüt ve yaşam tarzının Kürt halkına, emekçisine, kadınına, gencine, gerilla tarzıyla ulaştırılmasını, dolayısıyla ulusal demokratik devrimin birey ve toplum şahsında derinliğine geliştirilmesini öngören, ifade eden ve gerçekleştiren bir çıkıştır. Askeri boyut saldırıları önlemeye dönüktür, kendini savunma ihtiyacıyla bağlıdır. Önder APO'nun geliştirdiği ideolojik ve politik çizginin topluma ulaştırılmasının başka her hangi bir yol ve yöntemi kalmamış olmasıyla ilişkilidir. Şunu çok iyi

biliyoruz, başka bir yol ve yöntemle Apocu ideolojik-politik çizgi Kürt insanına, toplumuna ulaştırılabilse, insanlar bu temelde bilinçlendirilip, eğitilip örgüt ve mücadeleye çekilebilseydi, inkâr ve imha sisteminin yarattığı rejim buna izin ve fırsat verseydi elbette o zaman silahlı direniş hiçbir şekilde gündeme gelmeye-bilirdi. 15 Ağustos Gerilla Atılımı biçiminde bir direniş olmayabilirdi.

1 Haziran Atılımı diye tanımladığımız üçüncü büyük çıkış bu gelişmeler üzerinde gerçekleşmiştir. 1 Haziran Atılımı Büyük bir halk özgürlük çıkışını ifade ediyor. Birinci çıkışın ideolojik karakteri,

ikincisinin ise gerilla ve direniş karakterine karşın, 1 Haziran Özgürlük Atılımımız esas olarak siyasi ağırlıklıdır. Kürt sorununun demokratik siyasi çözümünü gerçekleştirmeyi, başta Türkiye olmak üzere İran, Irak, Suriye ve tüm Ortadoğu'nun demokratik devrimi yaşamasını öngören ve hedefleyen bir büyük siyasi mücadelenin geliştirilmesini ve gerçekleştirilmesini ifade ediyor. İdeolojik-politik çizgi öncülüğünde ve meşru savunma temelinde Kürt toplumunun özgür ve demokratik yaşama kavuşmasını, bunun için Kürt sorununun demokratik siyasi çözümünün gerçekleştirilmesini hedefliyor. Elbette birinci ve ikinci hamle dönemlerindeki

mücadelelerin yarattığı büyük birikime ve güce dayalı olarak gelişmiştir. Böyle sıfırdan başlayan, yeni ortaya çıkan bir durum değildir. Bu anlamda nasıl ki Önderliksel doğuşla 15 Ağustos Atılımı etle-tırnak gibi iç içe geçmiş bir bütünü ifade ediyorsa, 1 Haziran Atılımı da kendinden önceki bu iki büyük çıkışla etle-tırnak gibi iç içe geçmiş bütünü ifade etmektedir. Fakat süreç farklıdır, koşullar farklıdır, dolayısıyla mücadelenin karakteri ve hedefleri de farklıdır. Birincisinin ideolojik, ikincisinin askeri karakterine karşın, üçüncü atılım sürecimiz siyasi karakterlidir. Buna göre de kendi

özelliklerini, ölçülerini, sistemini yaratmıştır. Böyle bir atılımın gerçekleşebilmesi için gerekli olan bütün ideolojik yenilenme, paradigma değişimi, yine stratejik değişim ve örgütsel yeniden yapılanma gerçekleştirilmiştir. 1 Haziran Özgürlük Atılımı, siyasi mücadele ve demokratik çözüm atılımı böyle bir gelişme, yenilenme, değişim ve yeniden yapılanma temelinde gelişen ve gerçekleşen bir atılımdır.

Fakat bu şu anlama da gelmiyor: Bu atılım diğer atılımların üzerinden geliştirdiği, o zaman ilk iki hamle döneminde önemli gelişmeler, birikimler sağlandı, dolayısıyla 1 Haziran Atılımı çok rahat bir ortamda, imkanlar dahilinde kolaylıkla gerçekleşen bir atılım oldu. Hayır. Böyle değerlendirmek kesinlikle yanlıştır. Kuşkusuz imkansızlıklar, zorluklar başlangıçta daha fazladır. Bunu her zaman böyle bilmeliyiz. Onun için de 1970'lerin başındaki Önderliksel doğuş en zor koşullarda, en

"1 Haziran Atılımı, her atılımdan daha fazla bir Önderlik atılımıdır"

ağır imkansızlıklar altında gerçekleşen bir doğuştur. Fakat bir de şu gerçek var: Başlangıçtaki doğuşlar imkansızlıklar ve ağır zorluklar ortamında olur, ama ortada her hangi bir birikim olmadığı için de tehlikeler ve tehditler daha sonraki süreçlerde ortaya çıktığı kadar fazla değildir. Buradan baktığımızda 1 Haziran Atılımı elbette daha önceki hamlelere göre daha fazla imkana ve fırsata sahipti. Önderliksel doğuş vardı, partileşme, gerillalaşma vardı, özgürlüğü için direnen halk vardı, otuz yılı bulan bir mücadele deneyimi, tecrübesi, onun ifade ettiği dersler vardı. Kısaca düşünce vardı, örgüt vardı, tecrübe vardı, maddi-manevi imkanlar vardı, bir miras ortaya çıkmıştı. Dayanılacak, çözümlendiğinde doğruların bulunmasına hizmet edecek, doğru yolu bize gösterecek ve o yolda yürümek için güç verecek bir tarihsel mücadele mirası ortaya çıkartılmıştı. Bütün bunlar doğrudur. 1 Haziran Atılımı bu bakımdan

daha önceki atılımlara göre elbette daha fazla imkana ve avantaja sahip olan bir atılımdır. Ancak burada şöyle bir tehdit ve tehlike de var: Bu gelişmeler ve birikim, çeşitli yönlerden onu etki altına almak için daha fazla saldırıyı ortaya çıkartmakta, gündeme getirmektedir. Bu bakımdan baskı ve saldırı anlamında yaşananlar ilk iki dönemdekinden hiç de az değildir. Başlangıçta herhangi bir imkan yok, dolayısıyla onu ele geçirmek ve kendi çıkarına kullanmak için herhangi bir saldırı da söz konusu değildir, ama

"Bu süreçte de gerilla kendisini Önderlik çizgisi temelinde yeniden yapılandırarak büyük bir direniş yürüttü"

üçüncü hamle sürecinde, 1 Haziran Atılımı'na giderken var olan, gerçekleşmiş olan birikimleri ele geçirmek, kendi çıkarları için kullanmak üzere çok yönlü, çok kapsamlı müdahalelerin, saldırıların olduğu, bunun büyük bir emekle, çabayla, kanla, terle yaratılmış olan değerlerin yok edilmesi riskini, tehlikesini içinde taşıdığı da tartışma götürmez bir gerçektir.

1 Haziran Özgürlük Atılımı da, tıpkı ilk iki büyük çıkış gibi, hatta daha fazla bir Önderlik çıkışı ifade ediyor. Bütünyle Önderlik gerçeğimiz tarafından hazırlanan, örgütlenen, yönlendirilen, aydınlatılan, yönetilen, yürütülen bir atılım oldu. Bunu görmemiz, bilmemiz lazım. 1 Haziran Atılımı, her atılımdan daha fazla bir Önderlik atılımıdır. Zorluklarını her zamankinden fazla Önderliğin yaşadığı, gelişmelere her zamankinden fazla Önderliğin yön verip yarattığı bir atılımdır. Bunu iyi bilelim.

Büyük şehitler vererek bu atılıma hazırlandık. Hazırlık sürecinde Erdallar, Mahirler şehit düştüler. Baştan itibaren de her he kadar siyasi temelde gelişen bir atılım olarak tanımlasak da, bütünyle meşru savunma savaşına dayalı olarak ve meşru savunma temelinde gelişen ve bugüne kadar gelen bir atılım oldu. Bu süreçte de gerilla kendisini Önderlik

çizgisi temelinde yeniden yapılandırarak büyük bir direniş yürüttü. Halk direndi, gerilla direndi; hem gerilla, hem halk şehitler verdi. 1 Haziran Atılımı, daha önceki atılımlardan ayrı olarak gerilla ve halkın iç içe geçme temelinde birleşik olarak direnişi sürdürdüğü bir atılım oldu.

Gerilla büyük şehitler verdi, halk serhıldanlarda şehitler verdi. Ki bunların her biri gerçekten de büyük bir bilincin, birikimin, tecrübenin sahibiydiler, cesaret ve fedakarlık küpüydüler. Her hangi bir bireysel arayış, tutum, çıkar içinde değildiler. İnsan yüceliğini en üst düzeye çıkaran, sınıflı ve cinsiyetçi toplum düzeyinin kirletip bitirme noktasına getirdiği insanı özgürlük, eşitlik, demokrasi, paylaşım ilkeleri temelinde yeniden kendi doğal-komünal özüne yaklaştırmayı temsil eden bilinç ve ölçünün temsilcileriydiler. 2004 yılından itibaren bu temelde Botan'dan Dersim'e, Doğu Kürdistan'a kadar birçok alanda büyük şehitler verdik. Kürdistan'ın dört parçasında şehit verdik. Bugün de bu durum devam ediyor. Mücadelenin her anı bu temelde yaşanıyor. Her türlü gelişme bu temelde gerçekleşiyor. Bunu görmemiz, değerlendirmemiz, anlamamız, gelişmeleri yaratan değerleri, gerçekleri doğru tanımlayıp saygıyla yaklaşmayı, doğru anmayı, sahiplenmeyi ve onların izleyicisi olmayı becermemiz gerekiyor.

PÊSENGÊN PÊNGAVA 1'Ê HEZÎRANÊ CIWANÊN APOYÎ NE

Avesta Herekol

Pêngava 1'ê Hezîranê di dîroka têkoşîna me de xwedî girîngiyeke pir mezin e. Hem wekî pêvajoya ku hatî destpêkirin, hem çarçoveya wê ya têkoşînê û hem jî bi hedefên ku hatî diyarkirin ve, ev pêngav bandoreke pir mezin li ser berxwedan û têkoşîna me ya azadiyê kiriye. Di ser destpêkirina vê pêngavê re 18 sal derbasbûne, bes hîna jî hem rihê serkeftinê yê pêngavê hem jî encamên bi xwe re anîne, di roja me ya îro de berdewam dike. Pêngava 1'ê Hezîranê ne tenê pêngaveke di aliyê leşkerî de hatibû destpêkirin, heman demê aliyên wê yên siyasî, civakî û îdeolojîk jî li pêş bûn. Di serî de di nava partî de wekî pêngaveke ji nû de avabûnê, xurtkirina partîbûnê hatibû destpêkirin. Di wan salan de bi destê dewleta tirk ya faşîst bi hevkarîya PDK û bi taybet wekî hêzên emperyal bi destê Amerîka ve li ser Tevgera Azadiyê êrişên pir dijwar yên rizandin û tasfiyekirinê hatibûn pêşxistin. Di nava partî de kesên tasfiyekar yên ji van hêzan bandor bûn û li gorî armancên wan xwestin partî, ji xeta Rêber Apo derxînin, texrîbatên mezin dane partî û tevgera gel.

Piştî dîl girtina Rêber APO şûndatir dema kiryarên tasfiyekirina pêşengtî û xeta partiyê pêşketibû, pêvajoyeke pir bi zahmet ya têkoşînê destpêkiribû. Li ser gerila zextên weke; “dema çekan derbasbûye û pêwîste çek were berdan” hebû. Her wiha gotinên ku; “rêya çareserkirina pîrsgirêka kurd bi rêyên (qaşo) demokratîk, ango bi rêya siyaseta legal pêkane û ji bo vê jî pêwîste Tevgera Azadiyê xwe li gorî wê saz bike” bûbûn amûrên ku zextê pê bimeşînin û ev yek li ser hindêk aliyan bandor jî dikir. Di vê pêvajoyê de parêznameya Rêber Apo ku îlana paradîgmaya nû dikir, bi navê “Parastina Gelekî” derketibû û xwendin û nîqaşên li ser vê paraznameyê, ku di nava partî de dihatin kirin hemû şilobûna bi destê tasfiyekeran hatibû kirin zelal dikir. Li ser vî esasî jî nû de avabûna partî û xwe li gorî vê paradîgmayê saz kirin bi berfirehî dihate nîqaşkirin.

Bi bangawaziya Rêber Apo 1'ê Îlona 1999'an de ji hêla Tevgera Azadiyê ve agirbesta çaremîn û bêdem hatibû îlankirin. Bi vê agirbestê dihate hedefkirin ku

gavên çareserî û diyalogê bi dewleta tirk re were avêtin û rêya siyaseta demokratîk were vekirin. Lê belê di nava van salan de dewleta faşîst ya tirk dest ji operasyon û polîtîkayên xwe yên dagirker berneda. Agirbest tenê ji hêla gerîlla ve ma. Heta îlana pêngavê jî ev agirbest ji hêla gerîlla ve berdewam kir. Di nava van salan de bi bandora hêzên tasfiyekar ve, hem rewşa partî ya di nav de, hem jî kiryarên dewleta tirk, rast ji Rêbertî re nedihate veguhestin. Rêbertî demeke dirêj ji van rewşan bi giştî

nehat agahdar kirin. Ji ber wê di sala 2004'an de dema pêngav hate îlan kirin Rêbertî wê demê got "biryareke dereng maye, pêwîst bû piştî hîlbijartinên 2002'an ev biryar bihatane dayîn". Di dîroka 16-26'ê gulana 2004'an, Civata Giştî ya 2. Kongra Gel kom dibe û di vir de biryara bi dawî kirina agirbesta çaremîn ya yekalî tê dayîn. 1'ê Hezîrana 2004'an Serokatîya Konseya Rêvebir a Kongra Gel bi daxuyaniyekê hem encama Civata Giştî, hem jî bi dawî kirina agirbestê bi raya giştî re parvekir. Bi vî awayî pêngava ku aliyê wê yê rêxistinî-îdeolojîk zêdetire wekî pêngava leşkerî-siyasî destpêkir. Di dîroka têkoşîna azadiyê de pêngava yekemîn; zayîna rastiya Rêbertiye. Ango pêngava îdeolojîk e ku di encamê de, di pêşengtiya partiyê de li Kurdistanê hate avêtin.

Pêngava düyemîn; pêngava 15'ê Tebaxê ye. Bi vê pêngavê jî rêxistinbûn û têkoşîna gerîlla di welat de hat pêşxistin. Pêngava sêyemîn jî Pêngava 1'ê Hezîranê ye ku zêdetir pêngaveke siyasî û bi rêxistinbûn û serhildanên gel re pêşketibû. Ango pêngava azadiyê, ku gel û gerîlla pêşengtiya wê kiribû. Pêngava ku bi pêşengtiya Rêbertî û bi pêşengtiya gerîlla rêxistinbûna gel û avakirina pergala Konfederalîzma Demokratîk hedef dikir. Her wiha di xeta parastina rewa de hem mezinkirina hêza gerîlla, hem jî bi rêxistinbûn û serhildanên gel, avakirina konfederalîzma demokratîk dihate hedef kirin. Bi taybetî rabûnên gel û li dijî komp-

*"Rabûnên gel û li dijî
komploya navdewletî
xwedîderketina gel ya li
Rêbertiya xwe, tirseke
mezin xistibû dilê dijmin"*

loya navdewletî xwedîderketina gel ya li Rêbertiya xwe, tirseke mezin xistibû dilê dijmin. Ji bo vê jî hem êrîşên xwe yên li ser gel, hem jî operasyonên li ser qadên gerîlla diwartir kir. Li ser esasê xeta parastina rewa li Bakurê Kurdistanê serhildanên gel hem ji bo rûxandina faşîzmê, hem jî ji bo avakirina pergala demokratîk bi berfirehî hatin pêşxistin. Bi taybetî ev serhildan di pêşengtiya jin û ciwanan de pêşket û hesabên dewleta faşîst ya îmhaya û tasfiyekirina Tevgera Azadiyê têkbir. Li ser xeta parastina rewa rastiya hebûna xwe parastin û azadiya xwe bi destxistin, bi taybetî piştî vê pêvajoyê şûndetir hîn zêdetir kete rojevê. Bi vî awayî dewleta faşîst ya tirk û hevkarên wê hêzên emperyal û tasfiyekar, hem planên xwe yên qirkirina gelê Kurd, hem jî tasfiyekirina partiyê nekarîn pêkbînin. Hem polîtîkayên gel û Rêbertî ji hevdu qutkirin, hem jî planên bêbandorkirin û tasfiyekirina gerîlla bi vê pêngavê hatin têkbirin. Pêngava 1'ê Hezîranê di vê pêvajoyê de di aliyê siyasî û leşkerî de pêşketinên girîng

avakirin. Gerîlla ji rewşa bêçalakiyê derbasî parastina aktif bû, gel li dijî komp-loya navdewletî ya li ser Rêber Apo bi çalakî û serhildanan bersiv da û di encama vê de li dijî dijmin encamên xurt hatin bidestxistin. Hikumeta faşîst a AKP, di encama van çalakiyan de hatibû ber bi ruxandinê. Ji ber vê jî li dijî vê pêngavê dijmin konseptê nû ya êrişê da dest-pêkirin. Di civîna MGK ya di dîroka 22'ê Tebaxa 2005'an de bi hevkarîya hêzên navdewletî, konseptê şer ya nû dane destpêkirin. Êrişên dijwar hem li ser gel hem jî li ser gerîlla hatin pêşxistin. Di vê pêvajoyê de hem li dijî ferasetên bi bandora hêzên tasfiyekar ku têkoşîna

taybetî sala 2006'an de di serî de li Amedê, li gelek bajarên din yên Bakurê Kurdistanê ji 15'ê Sibatê heta 8'ê Adar û Newrozê, serhildanên mezin yên gel hatin pêşxistin. Hemleya 9'ê Cotmeha 2007'an ya "Êdî Bes e" di vê çarçoveyê de li dijî tecrîd kirina Rêber Apo û kiryarên faşîzan yê dijmin têkbirin, ji hêla Tevgerê ve hate îlankirin. Bi taybetî ji hêla Tevgera Ciwanan ve pêşengtiyeke xurt ya çalakî û xeta rêxis-tinkirina vê pêngavê hate kirin. Dîsa di pêşengtiya gerîlla de gelek çalakî hatin

*"Wekî helwesta li dijî
dagirkerî û faşîzmê li
Bakur bi sedan ciwan bi
çalakiya "Mertalên Zindî"
beşdarî refên gerîlla bûn"*

gerîlla bêwate dike û siyaseta legal der-dixîne pêş, hem jî wekî helwesta li dijî dagirkerî û faşîzmê li Bakur di pêşengtiya Tevgera Ciwanan de, bi sedan ciwanên Kurd bi çalakiya bi navê Mertalên Zindî beşdarî refên gerîlla bûn. Di dîroka rêxis-tinbûna Tevgera Ciwanan de ev çalaki xwedî cihekî girînge. Hem çalakî û ser-hildanên di bajaran de li dijî faşîzmê hatin kirin de ciwan pêşengtî kirin, hem jî mezinkirina artêşa gerîlla û erka parastina welat de xwe berpirsiyar dîtin û bi vî awayî li Rêbertî û li welat xwedî derketin, wekî helwestên ciwanan yê vê demê derkete holê. Bêguman ev yek di encama pêşxistina pêngava 1'ê Hezîranê û zelali-yên ku di xeta têkoşînê de avakirî ve girê-dayî pêşket.

Rêber Apo Newroza sala 2005'an Konfederalîzma Demokratîk îlan kir û gel bi coşek mezin vê îlanê pêşwazî kir. Li her derê Bakurê Kurdistanê çalakiyên silavki-rina konfederalîzmê hatin kirin. Hikûmeta faşîst li beramberî vê yekê hîn zêdetir polîtîkayên qirkirinê berfireh kir. Bi

kirin û derbên mezin li dijmin hatin xistin.

Bi sedan şehîdên qehreman di oxira serkeftina pêngava 1'ê Hezîranê de çêbûn. Di serî de fermanarên wekî Ş.Adil, Ş.Kurtay Feraşîn, Ş.Gûlbahar, Ş.Sorxwîn, Ş.Nuda, fermanarê pêvajoya Şerê Gelê Şoreşgerî Ş.Reşît Serdar û heta roja meya îro bi hezaran Şervanên Azadiyê û bi hezaran mirovên welatparêz li çar parçeyê Kurdistanê di oxira serkeftina vê pêngavê de tevlê karwanê şehîdan bûn. Di pêva-joyek ku êrişên îmhî û tasfiyekirinê hem ji derve hem jî di hûndir de bi destê tas-fiyekaran hatî pêşxistin, ev pêngav rihê fedayî û têkoşer a gerîllabûnê carek din zindî kiriye û bi pêşengtiya hêza partî, ev li çar parçeyê Kurdistanê di nava gel de jî pêşketiye. Xwedî derketina Rêbertî, gerîlla û partiyê ji hêla gel ve derkete asta lûtkeyê.

Piştî salên 90'î û pêvajoya dîlgirtina Rêbertî, yekem car rihê serhildêr û berxwedêr ya gel, carek din derkete holê. Li ser vî esasî 21'ê Sibata 2008'an, dewleta faşîst ya tirk wekî roja meya îro bi piştgiya NATO, Amerîka û bi hevkarîya PDK û YNK'ê ji bo tasfiyekirina hêza gerîlla operasyonê li Zapê bi hedefkirina Biryargeha Navendî da destpêkirin. Di vê operasyonê de wekî tê zanîn hem negihîştin armanca xwe, hem jî artêşa tirk têkçûneke dîrokî

"Di sala serkeftinê de tevahî ciwan ji bo mezinkirina vê berxwedanê û serkeftina mîsoger ya gelê Kurd seferber bibin"

jiyan kir. Wê demê nakokiyên ku di navbera artêşa tirk û hikumeta AKP'ê de derketin, bûn sedemên aloziyên mezin yên siyasî. Jixwe mirov dikare bêje ku arteşa tirk piştî vê têkçûnê, teslîmî hikûmeta faşîst bû. Di nava van 18 salan de hem dewleta faşîst ya tirk, hem hêzên statûkoparêz, hem hevkarên wan yên kurdên xiyanetkar (bi taybetî PDK), hem jî

hêzên emperyal, ruxmê hemû êriş, plan û polîtîkayên qirker yên li ser gelê Kurd û Tevgera Azadiyê meşandibin jî, tu caran di armancên xwe de serneketin. Berovajiyê vê yekê bi berxwedaniya Rêber Apo û rihê fedayî yê pêngava 1'ê Hezîranê avakirî ve têkoşîneke bê hempa hate raberkirin û encam û destkeftiyên pir mezin hatin bidestxistin. Stratejiya Şerê Gelê Şoreşgerî, rihê serkeftinê yê pêngavê hîn zêdetir xurt kir. Destkeftiyên li Bakurê Kurdistanê, li

Rojava pêşxistina şoreşê, li parçeyên din û li Ewrûpa asta ku rêxistinbûna gel gîhaye û mezinbûna arteşa gerîlla di encamên biryardariya vê pêngavê ne. Çawa ku pêngava 15'ê Tebaxê di Kurdistanê de rastiya gerîlabûnê û baweriya têkoşîna li dijî faşîzmê avakir heman demê pêngava 1'ê Hezîranê jî bi vî û baweriya gerîllayê fedai û bi rêxistinkirina gelê welatparêz û berxwedêr di Kurdistanê de serxistina

şoreşê da avakirin. Di roja meya îro de di serî de li Zap, Metîna, Avaşîn û li tevahî Herêmên Parastina Medya yê, gerîlla bi rihê pêngava 1'ê Hezîranê li dijî faşîzma AKP-MHP'ê li dijî xiyaneta KDP û li dijî komploya navdewletî bi baweriyek mezin ya serkeftinê li berxwe dide. Bi rastiya têkoşîna ku ev pêngav avakiriye ve, îro ciwanên Kurdistanê rêya rûmet û şerefê di gerîlabûnê de dibînin û ji bo serxistina vê şoreşê di refên azadiyê de cîhê xwe digrin. Li ser vê esasê pêwîste tevahî ciwanên Kurd di sala serkeftinê de, ku tevgera me diyarkiriye de, ji her demê zêdetir bi erka xwe rabin, ji her demê zêdetir li beramberî faşîzm û xiyanetê xwedî helwestên tolhildanê bin, ji her demê zêdetir rêxistinî û çalak bin. Yê ku pêşengtiya pêngava 1'ê Hezîranê kir ciwanên Apoyî bûn, ji ber vê yekê di sala serkeftinê de bi vê biryardariyê pêwîste tevahî ciwan ji bo mezinkirina vê berxwedanê û serkeftina mîsoger ya gelê Kurd seferber bibin.

KURDISTANDA GENÇLİĞİN SÖMÜRGE DÜZENİYLE HESAPLAŞMASI; ZAP SAVAŞI - I -

Bawer Ceng

Sömürgecilik altında bulunan Kurdistan'da devrim yapmak hiç kuşkusuz çok zor bir süreç ve zor bir iştir. Bedeller göze almayı, fedakarlıklar yapmayı, büyük cesaret göstermeyi ve büyük bir inatla çalışmayı gerektirir. Çünkü Kurdistan'da sıradan, klasik bir sömürgecilik yoktur. Dünyada benzerlerine az rastlanır derecede gaddar ve kan içici olduğu kadar özel ve psikolojik savaşın en ince yöntemlerini kullanan bir sömürge sistemidir. Çıplak şiddet ve katliamlar ile karnı patlayacak noktaya gelmiş kan emici bir rejim eli ile yürütülmektedir. Fiziki ve kültürel soykırımı hedeflediği ve bunları gerçekleştirmek adına her türlü yöntemi mubah saydığı için kaçınılmaz olarak bir faşist jenosid rejimi tarafından yönlendirilmektedir. Bu sömürgecilik, sadece maddi değerlerin sömürsünü esas almaz. Turancılık ideolojisiyle yeni bir ulus sistemini ve vatan olgusunu inşa eden bir sömürge rejimidir. Bu nedenle maddi olarak sömürgecilik sisteminin tanzimini sağlamlaştırmak, kalıcı hale getirmek için maddi ve manevi tüm kültürel değerleri en ince yöntemler ile bir değirmen gibi öğüterek ucubeleştirir ve kendisine mal ederek sistemini süreklileştirir. Esas başarısı ve gücü de bu

süreklileştirilmesinden gelir. Bunu sağlamak için toplumu atomlarına ayırıştırarak bireyleri esir alır ve sömürge düzenini teslim aldığı bireyde inşa etme sürecini incelikli bir şekilde işletir. Bunu yaparken hem zorun gücünden yani katliam, işkence, sindirme, öldürme vb. yöntemlerden faydalanır hem de en incelikli ideolojik inşa araçlarından faydalanır.

Kemalist ideoloji ve imal edilmiş milli değerler üzerinden Türkleştirilmiş elit sınıf çıkarlarına hizmet eden burjuva düzeni, zaman zaman farklı elbiseler giyse de özde toplumsal soykırım bakidir. Bazen beyaz Türk'çü bazen yeşil Türk'çü olsa da esas olan elit üst sınıf çıkarlarıdır. Demokrasi, halkçı kavram ve kuramlarını bulandırarak kullanması ve rejimine cumhuriyet demesi de bu demogojiden gelmektedir. Adına cumhuriyet denmesine karşın bu rejim özde İslamcı-Türkçü tek adam rejimi olarak süregelmiştir. Halk ile hiçbir kavşakta karşılaşmamasına rağmen demokrasi lafazanlığı sürekli yapılmakta ama esasta halkların celladı olarak kimlik bulmaktadır. Uluslaşma süreci nasıl ki Ermeni, Suryanî, Rum, Laz, Çerkez, Abaz, Kürt, Gürcü, Arap ve daha adını sayamadığımız bir çok halkı soykırımdan geçirerek inşa edilmiş ise bunun yanında Hristiyanlık, Musevilik,

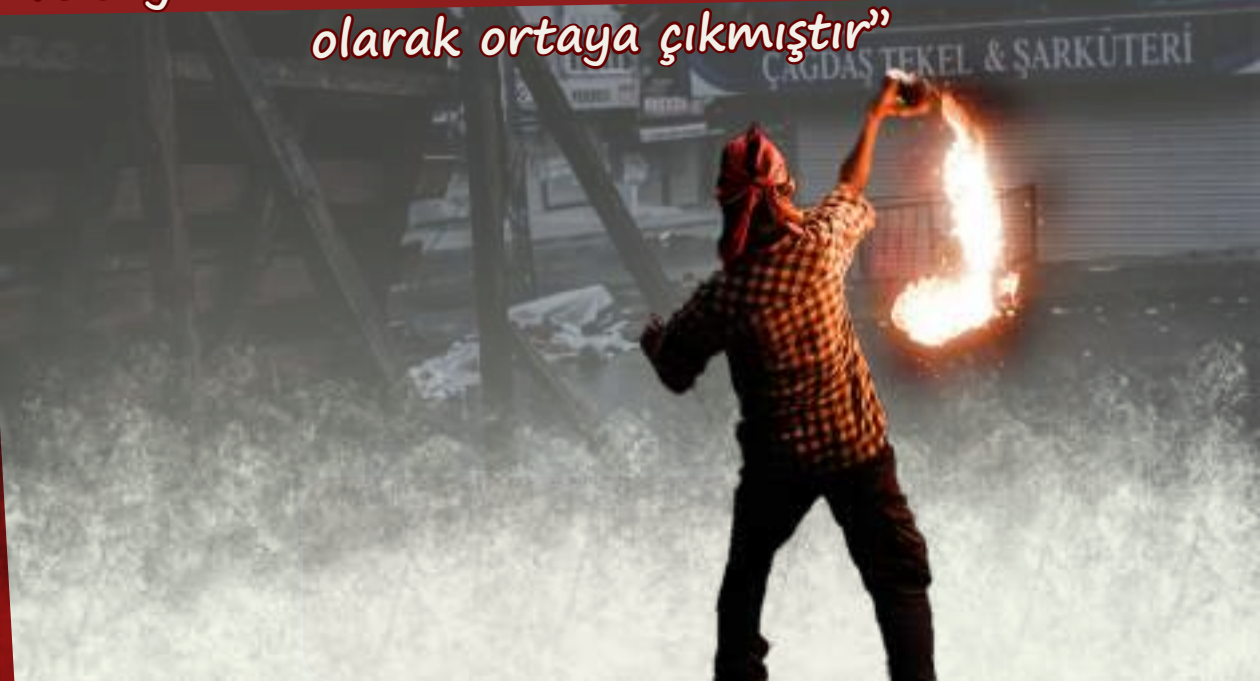
Êzidilik, Alevilik vb. birçok inancı da soykırımdan geçirerek ideolojik bir düzen oluşturulmuştur. Tüm bunlar ile birlikte esasta soykırımdan geçirilen devşirme bireyler üzerinden köksüz, kurala ve değere bağlanmayan soysuz kişilikler de oluşturmuştur. O nedenle de TC sömürge sistemi en başından beri bir katil ve soysuz bir sistem, kuralsız ve suçlular ordusu olarak ortaya çıkmıştır. O nedenle de bu sömürge sisteminin hizmetinde olanlar, onu destekleyenler de en az sistemin kendisi kadar suça bulaşmışlardır. Bu düzen gafilce destekleyenleri bile bir süre sonra suçlu haline getiren bir düzendir. Bu durumun bir tek nedeni olmasa da sömürgeci TC devlet düzeni tüm tarihi boyunca gayri nizami bir şekilde kendinden olmayanları katletmiştir. Bu eylemleri, kendisine bağlanan gafiller aracılığıyla veya mankurtlaşmış çeteler ve kontraları kullanarak yapmıştır. Bir kontra devleti olarak içte çeteleşmesi, dejenere düzen abidesi olması ile ilgilidir. Bu çeteleri halkın sırtındaki kalbur misali birer halk düşmanı olarak halka en büyük zulüm ve zorbalığı yaşatmışlardır.

Bu soysuz ve katil, sömürgeci soykırım rejimini aklamak için onlarca yıldır kahramanlık menkıbeleri yazılsa da, yine soysuz sömürge sistemini sahte ideologların çabalarıyla tarihsel bir geçmişe bağlamaya çalışsalar da daha fazla kirlenerek daha fazla cürüm işle-

yerek ömrünü uzatmaktadır. Çünkü varlığını bir başkasının katli üzerine kurmuştur. Bu yolda TC faşist soykırımcı sömürge sistemi oldukça başarılı ve istikrarlı olsa da diğer halklara yaptığı gibi Kürtleri bir bütün olarak soykırımdan geçirmiştir. Çeteleştirip kontralaştırdığı kesimlerin sayısı az olmasa da bu düzen Kürt toplumunu tümünden teslim almayı başaramamıştır. Ancak bu başarısızlığı başarıya dönüştürmek için sömürgeci TC, soykırım sistemini sürekli hale getirmiştir. Sürekli soykırım düzeni, günlük olarak çeşitli yol ve yöntemler ile soykırım üreterek uygulamaya devam etmektedir ve bu en kötüsüdür. Çünkü bu, sürekli işkence ve kıyım demektir.

Hiç kuşkusuz sömürgecilik sisteminin geçmişten günümüze sistematik olarak soykırımdan geçirmek üzere hedeflediği kesimlerin başında Kürt gençliği gelmektedir. Aşiret mektepleriyle başlayan Kürt çocuklarını esir alma politikası daha fazla genelleşerek tüm Kürtlere yayılmıştır. Sömürgeleştirilen ülkenin çocuklarını mankurtlaştırarak kullanışlı araçlar haline getirmek en etkili bir silah olmuştur. Okul sisteminde zihinsel soykırımdan geçirerek Türk'leştirmek, faşist Türk'çülüğün kültürüne göre eğitmek en temel metod olarak kullanılmıştır. Tarihsel olarak kökensizlik ve kimlik bunalımları ile kişiliksizleştirme bu şekilde geliştirilmiştir. Yıbo vb. yatılı sömürge okulları, bu açıdan irade kırma

“TC sömürge sistemi en başından beri bir katil ve soysuz bir sistem, kuralsız ve suçlular ordusu olarak ortaya çıkmıştır”

“Kurdistan’da sömürgeciliğin zulmüne duyulan öfke, direniş ile bilenince, düşünce ve mücadele düzeyi yükselmiştir”

merkezleri olarak soykırımın hizmetindeki okullardan olmuşlardır. Bunların yanında her türlü özel ve psikolojik savaş yöntemleriyle dejenere edilmiş, yozlaştırılmış, tarihsel kültürel değerlerine karşı yabacılaştırılmış bireyler haline getirme bir yöntem olarak denenmiş ve bu yöntem hâla etkin bir şekilde kullanılmaya devam etmektedir. Devlete memur olmak için kırk takla atan bireyler, devlet kapısında elpençe köle kişilikler olarak kendi olmaktan çıkarılmışlardır. Askerlik sistemi ile de eğdiş edilmiş hale getirilerek sistemin makul bireyleri oluşturulmuştur. Bu şekilde yaşamının en az 16 yılını devlete kendini ispatlamak için geçirmek durumunda bırakılmışlardır. Bu açıdan sömürge sistemi gençlik için bir başkalaşıma uğratma sistemi olarak kullanılmıştır. Tüm bunlara karşı kendi olmak ile birbaşkası olmak arasında çelişki yaşar halde kalan Kürt gençleri, APOCU hareketin kurtuluş yolu göstermesi ile özgürlüğe hücum edercesine yönünü dağlara vermişlerdir. PKK saflarında gerilla olarak yaşama ve savaşma, kendi olma, özgürlüğün tadına varma bu şekilde gerçekleşmiştir. Bu açıdan Kürt gençleri gerilla saflarında onurlu kişilikler olarak yeniden kimlikleşmiş, ulusal bilinç ile dirilmişlerdir. Bu örgütlü bilinç yeniden özgüven ve tutarlı birey yaratmıştır. Kürt gençlerinin kuruluşundan itibaren bir hazine

olarak gördüğü gerilla saflarına hücum etmeleri de bundan dolayıdır.

Sürekli soykırım düzenine karşı yeniden var olma, Kürtlerin diriliş önderi olarak ortaya çıkan RÊBER APO ve PKK sayesinde olmuştur. Bir başka deyişle varlık ile yokluk arasında arafta asılı kalmışken, ölmekten beter bir yaşama mecbur bırakılmışken yeniden varlık kazanmak, dirilmek PKK’nin destansı direnişi ile olmuştur. ÖNDER APO’nun geliştirdiği halk savaşı ve bu savaşın öncüsü olarak geliştirdiği gerilla ordusuyla vahşi sömürgecilik teşhir olmuş, baskısı ve zulmü sınırlandırılmış, gelişen savaş ile de sömürge düzeni yıkılmış veya birçok açıdan işlemez hale getirilmiştir. Sömürgeciliğe vurulan her darbe ile Kürt Halkı bayramlar kutlamış, uyanarak ulusal kurtuluş savaşında birer nefer olmuşlardır. Bu savaş ve savaşım ile kazanılan özgüven ile ulusallık bir bilince dönüşmüştür. Her gün varlığını ispatlamaya çalışan ulusun bir üyesi iken yeniden dili, kimliği, şerefli duruşu kabul görülen, devrim ile onure edilen mağrur bir devrimci ulusun üyesi haline gelmiştir. O nedenledir ki faşist TC, hakikati ne kadar tersyüz etmeye çalışsa da son elli yıllık Kürt ulusal tarihinde PKK saflarında zulme ve faşizme karşı savaşmak, Kürtler ve Kürt gençleri için bayram olmuştur.

Kürtler, tarih boyunca sürekli olarak duygusal, psikolojik, düşünsel ve hatta fiziki olarak isyan halinde olmuşlardır.

Yani insan ve toplum karşıtı sömürge rejimi ile çelişik olmuşlardır. Dar ve duygusal isyancı karakter kazanması belki de bununla ilgilidir. Çünkü sömürgeciliğin Kürt toplumunda yarattığı tahribatlar saymak ile bitmeyecek düzeydedir. Bununla birlikte Kurdistan’da sömürgeciliğin zulmüne duyulan öfke, direniş ile bilenince, düşünce ve mücadele düzeyi yükselmiştir. PKK’de somutlaşan mücadeleye Kürtlerin duyduğu ilgi bundan kaynağını almaktadır. Söylem ve eylemde istikrarlı ve tutarlı bir biçimde bu soykırım düzenini günlük olarak savaşıyor yıktığı ve Kürtler adına büyük kazanım ve zaferler yarattığı için bir inanç merkezi haline gelmiştir. Bu nedenledir ki 50 yıllık büyük mücadele tarihinde sürekli daha fazla halklaşarak, büyüyerek gelişmiştir. Özellikle Kürt gençleri için aşk düzeyinde bir ilgi ile karşılanmış, sahiplenilmiştir. Bunca büyüme ve kazanımı kendileri için tehlike görenlerin sayısı da az değildir elbette. Soykırımcı TC Devleti’ni sürekli besleyip kollayan, türlü silahlar ile donatan NATO ve tüm emperyalistler, en az TC rejimi kadar PKK hakikatinden korkmaktadırlar. Bunca destekleri ve faşist TC’nin suçlarını saklamaları da bundan gelmektedir. TC’nin işlediği insanlık suçlarına karşı 3 maymunu oynamaları da bundandır.

Bunların yanında dar aileci, bölgeci, çıkarıcı işbirlikçiler de bu gelişme ve büyümeye karşı korkuya kapılmışlardır. KDP-Barzani gibi işbirlikçilerin bunca panikle Ankara’nın yolunu aşındırmaları bundandır. Bu, rant ve çıkar kapıları ellerinden alınacak kaygısıdır. Asalakça değerlerinden ve sırtından geçindikleri Kürt halkının kendisi irade olacaktır. İstedikleri gibi Kurdistan’ı ve Kürt’ün değerlerini satarak, talan ederek kendilerine şanın nişanesi yapamayacaklardır. Bu anlamda korkuyla, öfkeyle PKK’ye düşmalıkları bundan ileri gelmektedir. Bu panikledir ki kendilerini artık çok ucuza satar hale gelmişlerdir. TC sömürgeciliği ve KDP işbirlikçiliğinin kader ortakları gibi büyük bir düşmanlıkla bunca yıldır PKK ve özgürlük gerillasına karşı sefer üzerine sefer düzenlemeleri bundandır. Aslında bunda şaşılacak bir durum da yoktur. Özgürlük gerillası sömürgeciliğe ve ihanete karşı Kurdistan’da savaş başlatarak mücadeleye girişmiştir. Savaş ile kazanmış, savaş ile varlığını ve özgürlüğünü sağlamaya çalışmıştır. Tüm toplumu savaşıyor ve zulümden hesap sorar duruma getirdikçe kudret kazanmıştır. PKK’nin halklaşması, savaşını hergün daha fazla büyütmesi en çok da bu halk düşmalarını ve bunların kurduğu hırsızlık düzenlerini korkutmuştur.

“Özgürlük gerillası sömürgeciliğe ve ihanete karşı Kurdistan’da savaş başlatarak mücadeleye girişmiştir”

YURTSEVER GENÇLİK

ZAMAN DEVRİMCİLEŞEREK ZAFERE YÜRÜME ZAMANIDIR

Hüseyin Amanos

Üniversite gençliğinin durumu, son dönemlerde en çok tartışılan konuların başında gelmektedir. Merak edilmekte, öğrenilmeye çalışılmakta ve çeşitli cevaplar aranmaktadır. Nasıl ki bir toplumun gelişkinlik düzeyi gençliğinin durumuna bağlıysa, aynı kural öğrenci gençlik için de geçerlidir. Öğrenci gençliğin durumu gençliğin gelişkinlik düzeyinin pusulası olmaktadır. Kürdistan gençliğinin yaşadığı gelişmelerin özeti de üniversite-lerde okuyan gençlik kesimlerinde

en büyük hayal, ulaşılması gereken en büyük hedef olarak şart koşulmuştur. Aynı biçimde aileler içinse bir övünç kaynağı ve gurur payesi olmuştur. Geleceğini garanti altına almak isteyen, yaşamını kurtarmak isteyen yine itibar sahibi olmak isteyen bir genç üniversite okumak zorunda bırakılmıştır. Bir üniversite diploması sahibi olmak yaşamın temel amacı haline getirilmiştir.

Sistemin gençliğe dönük en büyük algı çarpıtması tam da bu noktada başlamak-

"Öğrenci gençliğin durumu gençliğin gelişkinlik düzeyinin pusulası olmaktadır"

ifadesini bulur. Bunun tersi de geçerlidir. Üniversitelerdeki gençlik nasılsa genel gençlik kesimleri de aynı istikamette ve potansiyeldedir. Kürdistan'da günümüz gençliğinin durumunu doğru anlayarak, beklentilere yanıt olacak bir duruşa ulaşmasını sağlamak da üniversite gençliğine bağlıdır.

Üniversiteler her zaman gençlik ve toplum açısından cazibe merkezi olmuştur. Üniversite okumak bir genç için

tadır. Üniversiteler bu yüce amaçları başarmaya ön ayak olan, insanlığa büyük hizmetler sunan, doğru bilginin merkezi olan bilim yuvaları olarak yansıtılmaktadır. Özü tartışılmadan yapılan bu propagandalar öyle bir düzeye ulaşmaktadır ki üniversiteler tartışılmaz, sorgulanmaz ve tapınılması gereken kurumlar haline gelmektedir. Halbuki bilim yuvası denen yerler hakikatin ortaya çıkarılması için çalışan, doğruların tüm topluma hakim

kılınması için çırpınan, insanlık değerlerine hizmet etmeyi esas alan yerler olmalıdır. Fakat hem kapitalist modernite sisteminde hem de TC faşist soykırımcı devlet gerçeğinde üniversitelere baktığımızda karşımıza çıkan tam tersi olmaktadır.

Bilim yuvası denen yerler faşist ideolojinin meşrulaştırılması yuvaları olmaktadır. Üniversiteler Kürt gençliği için birer laboratuvar görevi görmektedir. Kürt gençleri birer denek gibi üniversite laboratuvarlarında şekillendirilmeye çalışılmaktadır. Tam bir ideolojik bombardımanla 24 saat Kürt öğrencilerin beyinlerine saldırılmaktadır. Üniversiteler "Beyin sömürgeciliği" yuvaları haline getirilmektedir. Bilim adına öğretilen her şey tek bir amaca bağlanmaktadır. O da faşist TC devlet ideolojisinin hakim kılınmasını sağlamaktır. Devlete boyun eğen, devlete hizmet eden, devletin bekası için çalışan öğrenci kullar yaratılmaktadır.

Peki hangi devlet?

Özgürlük isteyen Kürtlerin kanını içse doymayacak olan devlet!

Kürt'ün soykırımdan geçirilmesini değişmeyen ve değiştirilmeyecek bir politika haline getiren devlet!

Kürt'ü yok etmek için tarihe kara leke olarak geçen barbarlıkları yapan devlet!

Kürt'ün kökünü kurutmak için devletin kendisini bile satmaya hazır bir devlet!

Faşist soykırımcı Tc devleti 100 yıldır

gerçekleştiremediği bu hayallerini üniversite gençliği üzerinden gerçekleştirmek istemektedir. Peki nasıl? Bir halkın bilincini ifade eden aydın gençliğinin beyinlerini işgal ederek... Beyinler faşizme bağlandığı andan itibaren gelecek kazanılmış olacaktır. Herhangi bir şiddet yöntemine başvurmadan bir halk kendi eliyle köleliği kabul etmeye hazır hale gelmiş olacaktır. Yani öğrenci gençlik üzerinde uygulanan politikalar sonuç aldığı andan itibaren gönüllü kölelik süreci başlamış olacaktır. Faşist TC'nin çürümüş devlet politikalarından biri de budur.

Dolayısıyla vahşi ve barbar düşman gerçeğinin en yakıcı biçimde hissedilmesi gereken yerlerin başında üniversiteler gelmektedir. Üniversiteli Kürt gençliğinin kendisine sorması gereken en hayati soru şudur: "Bir diploma sahibi olabilirim ama ne pahasına?" "Soykırımcı TC'nin elinden alınacak bir diploma ancak kendini yok farz etmenin vesikası olabilir. Kürt'ün kökünü kurutmak isteyenlere alkış çalmanın ifadesi olabilir. Soykırımcılara "AFERİN, HALKIMI, DEĞERLERİMİ DAHA FAZLA SOYKIRIMDAN GEÇİRİN!" demenin teşviki olabilir. Ama asla ve asla özgürlük olmaz, geleceğini kurtarma olmaz, tüm yaşam amacını ona bağladığın övünülecek, sevinilecek bir gerçeklik olamaz. Bu yüzden TC faşizminin üniversitelerinde okudukça ancak tahsilli cahil olunur,

"Bilim yuvası denen yerler faşist ideolojinin meşrulaştırılması yuvaları olmaktadır"

"Ey Kürdistan'ın
aydın öğrenci
gençliği!
Zaman
devrimcileşerek
düşmandan yaptıklarının
hesabını sorma
zamanıdır"

cehalette sınırsız bir derinleşme yaşanır. Bu gerçeğe gözünü kapatanın sittin sene de geçse insanlıktan nasibini alamayacağı güneş kadar nettir.

Bugün Kürdistan Özgürlük Gerillaları özgürlük için yüreği çarpan tüm Kürtler adına Zap ve Avaşın'ın her bir metrekafe toprağında bedenlerini bedel haline getirerek çarpışmaktadır. Tarihin gelmiş geçmiş en büyük savaşlarından birine meydan olmaktadır bu topraklar. Halkımızın onur ve özgürlük savaşını Kürdistan'ın yiğit kızları ve oğulları gencecik yaşlarında omuzlamaktadır. Peki TC faşizminin üniversitelerinde okuyan Kürt gençliğinin bu savaşa karşı duruşu ne olacaktır? İnsanın insan olduğunu ispat etmesi gereken dönemlerden geçiyoruz. Yani kendini var eden değerler için savaşması ve mücadele etmesi gereken bir dönem...

Vietnam devriminin önderlerinden olan Ho Chi Minh üniversite eğitimi için gittiği Fransa'da sömürgecilikle yakından tanışır ve ülkesine döndükten sonra ilk yaptığı iş sömürgeciliğe karşı savaşmak olur. En çarpıcı örnek olarak 50 yıllık mucize olan PKK gibi bir devrim partisinin kuruluşunun ilk kıvılcımı Önder APO'nun Ankara'da üniversite sıralarında olduğu dönemde başlar. Önder APO mücadeleye koyulduğunda 24 yaşındadır. Ve şimdi üniversite okuyanlarla yaşıt olan genç gerillalar Zap ve Avaşın'de barbar TC faşizmine kök söktürüyorlar.

Aynı gerillalar isteselerdi çok rahatlıkla aynı üniversite sıralarında yer alabilirlerdi. Kaldı ki çoğu aynı sıraları terk

ederek devrimci saflara akın etmiş durumda. Peki neydi bu tercihi yaptıran?

Bir diploma, bir maaş ve bir eş tuzağı bir halkın özgürlük davasından önemli olamaz da ondan.

Kapitalizmin zıvanadan çıkmış bireycilik zehrine karşı kendisi dışındakilere kendini adayan bir güzellik yaşanabilmektedir de ondan.

Özgür nefes alabilmenin sonsuz sevinci kafi gelmektedir de ondan.

Kıssadan hisse olarak zaman düşmana karşı gerçek düşmanlık yapma zamanıdır. Bilinci köreltilmek istenen, geleceği karartılmak istenen, iradesi teslim alınmak istenen, inancı bitirilmek istenen bir halkın öncü gençliği olma zamanıdır. Genç olanlar genç olmanın gereğini yerine getirmeli, devrimci öncülük görevlerine sıkı sıkıya, hiç bırakmamacasına sarılmalıdır. Çünkü bırakırsa bilmeli ki düşmana karşı ses çıkaracak kimse kalmayacak. Aydın olmanın, bilinçli olmanın, tahsilli olmanın, akıllı ve birikimli olmanın bu dönemde tek bir göstergesi vardır, o da Kürdistan Özgürlük Devrimi için fedaice mücadeleye seferber olmaktır.

Ey Kürdistan'ın aydın öğrenci gençliği!

Zaman devrimcileşerek düşmandan yaptıklarının hesabını sorma zamanıdır.

Zaman düşmanın "sömürgecilik yuvalarında" Zap ve Avaşın ruhuyla direnerek düşmanı felç etme zamanıdır.

Zaman "Genç Başladık, Genç Başaracağız" şiarını bayraklaştıranların zafere yürüme zamanıdır.

NEWROZ GÜLLERİ ASLA SOLMAZ

Mücadele arkadaşı

Sen öyle tek kişilik bir kalabalık taşırdın ruhunda. Kaprislerin yoktu, komplekslerin hiç yoktu. Alımlıydın, nedense başın hep dikti, gözlerini de ileriye dikerdin. Yani duruşun seninle bütünleşmişti. Öyle aksesuar gibi durmuyordu, üzerinde iğreti hiç durmuyordu.

Ürperten zamanlar rüzgarın sessizliği bozması ile başlar. Ben öyle hissederim ya da benim içime ne zaman sessizlik hakim olmuşsa ardından ürperir zaman... Ve kendini yeniden yaratarak varlığını hissettirir sanki. Sen de öyle kendini yeniden yarattın ansızın. Hiç beklenmedik bir an da zamanla yarışmıştın... Zamanı hissetmek, zamanla yarış halinde yaşayanların sorunudur aslında. Senin de sorunundu yani... Tüm insanların farklıdır gülüşü. Bakışı, suskunluğu ve konuşkanlığıyla her insan bambaşkadır... Sen de farklıydın. Farklılık bazılarının mayasında var ve onlar hayatlarını öyle yoğururlar... Sen farklıydın. Evet, hem de öyle böyle değil... Seni bekaa'da tanıdım. Alımlıydın, nedense başın hep dikti, gözlerini de ileriye dikerdin. Yani seninle bütünleşmişlerdi. Öyle aksesuar gibi durmuyordu. Üzerinde iğreti hiç durmuyordu. Seni sen yapan bir

duruş ve bakış derler ya, işte öyleydi. Asilik, başkaldırı ve isyan senin ruhunda vardı.

İlk izlenimim sana dair buydu. Biraz da kendini beğenmişdin. Kendini beğenmek, kendini sevmek ve barışık olmak bütünlüklü bir kişilik ve kendine güven için şarttı. Sende bu vardı. Bir de tez canlıydın; her yerde vardın, her yere yetişiyordun. Bu da atak kişiliklerin vazgeçemeyecekleri en gözde davranış kalıbıydı aslında.

Erkeklerle ilk futbol maçını sen yapmıştın

O tür özellikler insana yaşama sevinci aşılar, hayatı tanıtır ve insanı alır sürükler. Abartısız sen böyleydin. Severdin arkadaşlarını, en değme sevgiliden daha çok. Onlara güvenir, onlarla paylaşırdın her şeyi. Her şey diyorum; çünkü bazıları paylaştıklarını sanırlar. Ancak bazı şeyler özeldir, onlar hep buzdağının altında kalır. Sen öyle değildin, söyledin kaygısızca sevdiklerini, sıkıntılarını, aşklarını ve kırgınlıklarını. Hatta kendilerini sır küpü gibi yansıtan, ne almasını, ne de vermesini bilmeyen çok "ciddi" suratları anlamazdın. Dahası onlar da seni anlamadılar. Onun için akademide erkeklerle ilk futbol maçını yapan tek kadın sen olduğun için yadırgandın...

O nedenle sen söyledin ya “yine feodal taşlara çarptım, bakayım neremi yaracaklar?” fena oynamıyordun ve çok da hızlıydın, sıra dışılığını oyunda da sürdürüyordun. Yine bir ders sırasında kalkmış “önderliği neden tabu haline getiriyorsunuz, bu yaklaşım ile bize geriliği dayatıyorsunuz” demiştin de divanda ebubekir seni azarlamıştı. Seni küçük burjuva diye nitelemiş ve ukalalığın örneği diye yansıtmıştı. Oysa önderlik bu olayı duymuş ve senin ne kadar bilimsel yaklaştığını derste herkese söylemişti.

şehitleri ölümsüzdür” şiarını. Kısacası ilk mardin’de tanıdım ailemi, uğruna ölüme koştuğum gülleri. Ve orada öğrendim çakalların aslanlar döşeginde yatmayacağını. İnsanları tanıdım bakıp da göremeyen, görüp de bir hal edemeyenleri. İhanetin dölünden gelme önünde eğilen, arkadan bıçaklayan elleri... elleri nasırlı, gözleri umutlu, bir lokma aşını paylaşmak için yalvaranları... korkudan kendi kendini inkar edenleri, ölüme korkmadan yürüyen gencecik bedenleri, barutun kokusunu, silahın sıcaklığını, yaratmak için

“Severdin arkadaşlarını, en değme sevgiliden daha çok. Onlara güvenir, onlarla paylaşırdın her şeyi”

Tek kişilik kalabalık

Sesin çok güzeldi...ve serhatlılara özgü bir havada okurdun türkülerini. “le amede” parçasını söylediğinde kalabalıkların bizimle yürüdüğü hissi uyanırdı içimde. Sen öyle tek kişilik bir kalabalık da taşırdın ruhunda. Kaprislerin yoktu, komplekslerin hiç yoktu. Her işte vardın sen...

Geliyorum senin hayat hikayene. Sen anlatıyorsun bazı bölümleri kendin için, onlara da dokunmadan sözü yine sana bırakıyorum...

“ben bugün doğdum, tam yedi yüz otuz gün önce;1 nisan 91’de. İlk nefesimi amed’de aldım; mardin kapı burçlarında. Ebemin adına zekiye alkan dediler, buram buram memleket kokuyordu yanık memesi” sen doğuşunu mücadeleye katıldığın tarih ile özdeşleştirmiştin. Ankara odtü sosyoloji bölümü öğrencisi iken kendini dağlara vurdun. İlk Nusaybin’de gerillaya ulaştın. Gerisini yine sana bırakıyorum..

“ilk kez birke-piran-tevsi üçgeninde öğrendim ölümün acısını, uzaktan uzağa dinledim genco, sabri, mazlum’un yiğitliğini. Koşamadım, saramadım yaralarını, ıslatamadım kurumuş dudaklarını. Sonra bir milisin hüzünlü sesinden duydum “birke

yıkmanın zorunluluğunu, iki lafı bir araya getirip “ ben varım” demeyi, lübnan’da öğrendim konuşmayı, düşe kalka yürümeyi...”

Evet, düşe kalka yürümeyi öğrenip koşmayı başaranlardandın... Düzenlemen ağrı’ya yapılmıştı... Kısa zaman sonra boydan boya pusu kurulan sınırdan gilidağ’a geçtin. Ve üç ay sonra agiri’de yakalanmıştın... 15 gün boyunca kör bir hücrede her türlü işkence ile karşılaştın. İlk hapishane durağın 16 kişi ile birlikte nevşehir olmuştu... Oradan kısa bir süre sonra çanak kale’ye geçtin... Orada hem çarpıldın, hem çarpıştın... Hem yönetici oldun, hem sanatçı... Öykülerin, şiirlerin vardı, bir de oynadığın tiyatro oyunları. Seni eylem anına yaklaştıran da orası oldu. Önderliğin kadın eksenli kurtuluş ideolojisini duyduğun günden sonra tek yaşam kaynağın o oldu. Bir şeyleri değiştirecek, yenileyecek yaratıcılıkta eylem tarzlarını gözden geçirdin. Kendine en yakın eylemi ‘ebem’ dediğin diyarbakır burçlarında bedenini tutuşturarak yakan zekiye alkan’ın eylemi olmuştu. Bundandır ki “Mezarımdan bir avuç toprak alıp Zekiye Alkan’ın yattığı yere serpin” demiştin.

Ateşle dans eden bir başkası mıydı?

Hapiste de nöbet tutuluyordu! Herkes nöbet sırasını iple çekerti. Çünkü sadece kendinle kaldığın saatler o saatlerdi. Sema da nöbet anını eylem için uygun görmüştü.. Kendisini nöbetçi yaptığı bir gece hazırlıklarını gözden geçirmişti.

En çok sevdiği pijamalarını giydi.

Son hazırlıklarını gözden geçirdi. Günlüğüne son kez baktı. Her şeye veda edecekti az sonra. Birden kardeşi mizgin aklına geldi. Mizgin de annemle birlikte ağlar, dedi. Nerden bilebilirdi mizgin'in daha sonra bayrampaşa hastanesine kendisine çiçek getireceğini...

Yeniden eylem anına döndü. Başarısız olması söz konusu olamazdı. Tüm yoğunluğunu o anın görkemine kilitledi. Yanında taşıdığı eylem malzemesine baktı. Artık hazırды. Zaten saat sabahın beşine geliyordu.

Son kez yoldaşlarına sarılmak, onları kucaklamak istiyordu. "onları az sonra yapacağım eylemle yüreğimde taşıyacağım sonsuza kadar" diyerek gülümsemi. Mutfak alt kattaydı, arkadaşları üst katta yatıyorlardı. Onları göremeyecekti. Birden içi burkuldu. Ama duygusal davranmayacak kadar yaklaşmıştı hedefine. Ateşle dans eden kız bir başkası gibi gelmişti sema'ya. O sadece ateşin içini seyrediyordu. Ateşte gülümseyen gözler ona

"Mezarımdan bir avuç toprak alıp zekiye alkan'ın yattığı yere serpin"

bakıyordu durmadan. Arınmış, duru gözler yüz binleri anımsatıyordu.

Ararat efsanesini anne zennure yüce'den dinleyen sema yüce, dengbejleri dinleyerek gözlerini kapattı. Konulduğu yanık çadırından sürekli türkü söyleyerek ve espriler yaparak hastane personelinin büyük bir sempati kazandı.

Zennure ana ağıt yakmadı

Oval çadırında sırt üstü yatarken vücudundan dökülen yanık etlerin acısını eyleminin birer süsü gibi gördü. Tek bir serzenişte bulunmadı. Tek bir "ah" çıkmadı ağzından. Daima yanmış dudaklarından ateş renginde bir gülümsemeyle bakardı çevresine...

Kendisine verilen nergisleri koklamak istedi, ancak koklayamadı. Gözleriyle nergisleri sevdi, okşadı. Uzaktan baktı, uzaktan dokundu. Duygularını, eylemiyle hedeflediklerini sözlü anlattı, yanında refakatçi olan arkadaşları yazdı. Son ameliyata götürüldüğünde uzun ve loş koridordan bağırıyordu "geri döneceğim, beni bekleyin" demişti. Gelmedi ama biz ardından "newroz gülleri asla olmaz" demiştik o götürüldüğünde...

Zennure ana ağıt yakmadı. Ellerini aldı avuçlarına sıkıca... Sanki biri elini aniden çekecek gibi sımsıkı tutuyordu.. Dudakları alına değdi..."le amede, amede" dedi yanık bir ses tonuyla ardından.... "ey ağrı'nın isyan kızı, sema barış tanrıçası" demişti ardından ozan serhat. Hani sen de yazmışsın ya güncende;

*"zindanda başladı
Yaşama doyumsuzluğum
Bundan sonrasını
Ben yaşayacağım kesin...
Belki bir yazanım
Çıkacak sabırlıca."*

“EYLEM TAHMİNEN SAAT 5’TE OLUR 6’DA BENİM İÇİN BBC’Yİ DİNLEYİN”

Bir Gerilla

Şahadetin ötesine uzanan bir öngörüyle zafere ışıltısı vardı gözlerinde. Şimdi 96’nın 30 Haziran’ı, akşam saat 6 ve BBC aynı yorumu verdi bir Türk yetkilisinin ağzından. Nasıl da bilmıştin düşmanın senin gücünü inkar edeceğini. Tıpkı ölümünle yaşamı yarattığını bildiğin gibi. Hamile bir kadın görüntüsüyle gidecektin eyleme. Düşman hamile kadınlardan da çok korkacak, ama korksunlar! Çünkü “Her doğan çocuk ülkesinin özgürlüğünü arayacak, bu topraklarda.” demiştin.

Sen eyleminle bir ülke doğururken tüm hamile kadınlar sorgulandılar, iki kez arandılar ve bundan gururlandılar kendilerinden korkuluyor diye. Ve bu kadınlar, seni anarken her biri bir parça özgürlük

nemli, onları güneşe koyup kurutuyoruz. Suyun kaynamasına az kaldı, ben gidip çay getireyim.” Bir diğeri; “Ben de şekeri” bir diğeri; “Ben de bardakları.” Hepimiz ortadan kaybolduk. Seni tek başına bırakarak. Geri döndüğümüzde ise her birimiz büyük bir hevesle konuyu değiştirmeye koyulduk. Ama izin vermedin, yüzümüze gözümüze bulaştırdığımız sohbeti devam e dişimize rağmen; “Heval ben bombayı sordum.” Ciddi bir askerin soğukkanlılığıyla başka bir eylem için hazırlayacağımız bombadan söz eder gibiydin ve devam ettin; “Kendimle birlikte hepinizin umutlarını kattığım şeyin ne kadar sağlam ve etkili olduğunu bilmem gerekir. TNT’ler nemli olmasın, içine çok fazla alçı parçası yerleştirelim. Çok şiddetli ve etkili olmalı,

“Duruşun kadınca, eylemin kadınca”

doğurdu, senin eşliğinde.

İki gün sabredip bizi gözlemledin. Kim bilir ne okudun gözlerimizde, ki hep mütevazı ve utangaç gülümsedin. Akşama doğru çayımızı ateşe koyarken soruverdin; “Heval, neden bomba yapımına başlanmadı daha?” Kaçamak, bir parça da panikçi bir cevaptı bizimkisi; “TNT’ler

içinde zerre bırakmamalı.” Ne diyeceğimizi şaşırdık. Ortada zerresi kalmasın dediğin şey senin bedenindi, yani arkadaşımızın. Söz söyleyemedik. Öfkeyle kimimiz elimizdeki çubukla közleri, kimimiz toprağı karıştırdık. Üzüntümüze dayanamadın ki, havayı yumuşatan yine sen oldun. Kimimizin utangaç talimat

veren komutanlığı, kimimizin becerik-sizce yaptığı yemekleri, bir ötekinin her şeyi aşırı ince eleyip sık dokuyan yaklaşımlarını taklit ve esprilerle anlattın.

Zaman, közün başında gecenin bilmem hangi saatine ulaşmıştı. Önce çocukluğun, sonra gençliğin, annen, kardeşlerin, arkadaşın, kimlik sorunun, militanlıkta karar kılışın, kısa gerilla deneyimin ve Önderlik. Her şeyden daha fazlası da Önderlik! Bir o kadar da halkın ve kadınlığın özgürlüğüne yol alışın ve tabii ki eylem kararın. Anlatımla zaman sonsuzlaşıyor; coşkun, sözleri bütün zamanlara ait kılıyor. Eylem anını tasarımlarınla anlatırken zaman avuçlarının içinde ve eylemini gerçekleştirmiş olan birinin huzuru ve büyüklüğüyle, her şeye meydan okuyan derin bir sessizliğe gömülüyorsun. Sonra tekrar dalıyorsun yaşamının ayrıntılarına; tabii seninle birlikte bizler de dalıyoruz.

“Çocukluğumda beni en çok zorlayan, yoksullarla zenginlerin arasındaki farktı. O yüzden hep yoksullarla arkadaşlık kurmayı severdim. Ulus bilincim zayıftı, ailede hiç tartışılmadı. Alevilik-Sünnilik tek kimlikti. İşte kimliksiz sol bu gerçeğe dayalı olarak yaratılıyor. Üniversite yıllarında kökenimi araştırdım ve ulus kimliğimle tanıştım. Sonrası mı? Buraya kadar getirdi beni... Nerede ezik bir Kürt görsem duruşuna tepkilenirdim. Onu sahiplenerek kendisine güvenmesini istedim. Kimliğimi en çok Adana faaliyetlerinde hissettim. Susamışçasına halkımla oldum. Onlar en güzel şeyleri fazlasıyla hak ediyorlar.”

Kelime kelime sadık kalamadıysam da söylediklerine halkının insanlık ailesi içinde yerini alması için eyleminle en güzel varlığını ortaya koydun. Bu bir kadının halk sevgisiydi. Köleliği, halkıyla at başı gitmiş olan kadının bundan daha güzel bir özgürlük arayışı olabilir miydi?

Demiştin ki; “Annem beni fazla anlamadı. Neden PKK’ye katıldım, neden tercihim farklı oldu? Yanında olmamı istiyordu. Eylemimi anlayacak mı? Oysa acı değil, mutluluk duymasını isterdim. Keşke şu an yanımda olsaydı da tartışabilseydim. Eylemimin onun için de olduğunu

söyleyebilseydim.” Ertesi gün yazdığın mektupta kadının özgürlüğünden, anne olmanın güzelliğinden, halkına çocuğunu sahiplenmesi gibi yaklaşması gerektiğinden, kadının kurtuluşunun ülkenin kurtuluşundan geçtiğinden ve onu ne kadar çok sevdiğinden bahsettin. Eylemin ülkeye dönüştü, yani anaya, özgürlüğe dönüş. AMARGİ... Bu kavramın anlamını o zaman

“Kürtler hep başkasına iyi asker olur diyorlar. Onlara Kürtlerin kendileri için askerliği nasıl yaptığını göstereceğim”

bilmesek de eylemin bunu tanımlayacak, tanımın ötesinde ifadelendirecekti.

Huzurlu ol Heval Zilan. Annen seni sahiplendi; ülkeye, anaya dönüşüne sevindi ve bundan gurur duydu. 5000 yıllık köleliğine rağmen onunkisi yine bir kadın yüreği. Başka türlü davranabilir miydi

bu büyüklük karşısında? Duruşun kadınca, eylemin kadınca.

Gerillacılığın, o eşsiz acılarla kutsanan askerliğin...

“Beynim ve yüreğimle bir askerim ben. Eylemim vurucu olmalı, sıradan değil. Kürtler hep başkasına iyi asker olur diyorlar. Onlara Kürtlerin kendileri için askerliği nasıl yaptığını göstereceğim. Düşman çok korkmalı. Bu topraklara bastığına bin defa pişman olmalı. Neye uğradıklarını şaşıracaklar. Artık çok korkacaklar, değil mi heval? Çok panikleyecekler.”

Tıpkı söylediğin gibi oldu. Son tellerine kadar emre amade bir askerin, varlığını havaya uçurmasından nasıl etkilenilip korkulursa öyle korktular. Bombanın patlaması sonucu ölümle tanışırken yaşamla ölüm arasındaki o birkaç saniyede, onların olmayan bir ülkede bulunmanın o derin pişmanlığını emin ki yaşadılar.

“Başkan Apo!” Büyük bir özlem ve bağlılıkla sarfettiğin iki kelime. “Keşke görebilseydim, bir kez sarılabilseydim.” derken ilk defa ağladığını gördük, uzun ve sessiz bir ağlayış. Sana ve ağlayışına o an, böyle bir imkan yaratamamanın ezikliğiyle katıldık. Sen bir taraftan Başkan’ı göremeyişinin acısını düşmana ifadelendirirken, bir taraftan da en güzel sevgi sözcükleriyle Başkan Apo’nun yüreğindeki varlığını daha da güçlendiriyordun. Anlatımlarının çoğunluğu Başkan’a dairdi. Fakat şu cümleleri hiç unutmadık; “Hissediyorum, Başkan bu eylemi gerçekleştirirken ki nedenlerim ve amaçlarımı çok özgün ele alacak ve beni her şeyim-

le anlayacak.” Önderlik, eyleminden sonra; “ZİLAN BİR TANRIÇADIR!” söylemiyle sonsuzlaştırdı seni. Aslında sen hislerinin ötesinde Başkanı anlamış ve kendini ona adamıştın.

Kutlu olsun Tanrıçalığın. Kutlu ol Tanrıçamız ZİLAN!

Hele şehitlerimiz; “Mazlumlara arkadaş olmak istiyorum. Onların ideolojik gücü ve fedailikleri beni çok çekiyor.” Şehitlerle olan yoldaşlığını nasıl güçlü yaşadığını anlatabilir miyiz? Tek bildiğimiz şey çoktan onlarla yaşamaya başladığındı. Her gece gördüğün rüyalarda Hakiler, Kemaller, Beritanlar, Mazlumlardan vardı. Yalın bir anlatımla özetledin; rüyalarını yorumlayamazdık; sadece susardık. Zaten sen de gözlerindeki ifadeyle sesli yorumlamayın der gibiydin. Yorumun ötesinde, seninki paylaşılmaya başlanmış bir dünyaydı ve bunun üstüne söyleyecek söz olamazdı elbette.

Duygu yoğunluğun tarifsizdi. Anlatımların ve duyguların at başı gidiyor. Sosyalizme inancın teorik bir söylem değildi.

*“Zaman her şeyi
süzgeçten geçirdi o an.
Süzgecin yüzeyinde
kalan sadece senin
sözlerin ve o an”*

Ruhun coşuyor, ellerin hararetle sallanıyor ve heyecanlanıyorsun. Sevgiyle söz ettiğin an, her şey yumuşak bir dokunuşa dönüşüyor. Hele Başkan'dan söz ettiğinde tam bir çocuk gibisin. Çocuklar sevginin gücüne sonsuz inanır ve masumlaşır, tıpkı sende olduğu gibi. Sonra öfken gözlerinde şimşek gibi çakıyor, her şeyi bir yumrukta parçalayacak gibi oluyor. Üzüntün, hemen gözlerimdeki yaşlarla ifadeleniyor. Şaşkın başlarımız altında; "İnsan üzüntülerine ağlamaktan çekinmemeli; tabi eğer üzüntünün nedenini aşacak gücü varsa. Eğer yoksa bu gözyaşları

menin istemi. Seni zorluyoruz; "Heval Zilan ne olur söyle, ne gördün?" Çok ısrar ediyoruz ve sen hiç de beklemediğimiz bir cevap veriyorsun bize; "Rüyamda bombayı patlatacağım, ama patlamıyor. Düşman beni yakalıyor ve her şey boşa gidiyor. Zafer onların oluyor." Karanlıkta yüzümüzü görebilseydin ne kadar dehşete kapıldığımızı görürdün. Karanlığa sığındık... Onu her zamankinden daha çok sevdik. Sabah gördüğün rüyanın etkisiyle daha tedbirli olmaya karar verdin. "İki el bombası götüreceğim. Eğer bomba patlamazsa el bombalarının etkisiyle pat-

"Eğer bomba patlamazsa el bombalarının etkisiyle patlarım. İşimiz şansa kalmasın, düşman sevinmesin"

zavallıca olur." diyorsun. Her çeşidinden bir duygu fırtınasına kapılmış gidiyoruz, yüreğimiz sıkışıyor, bilincimiz almıyor. Dayanamıyoruz... Tam da bu noktada müthiş bir tarihsel öngörüsüzlük. O an, yoldaşını randevulu bir ölüme göndermek istememenin duygularına sığınarak; "Heval Zilan bu eylemi yapmayalım. Bombayı Dersim merkezine gönderelim, yine etkili patlatırız. Sonra sen de hep saldırılara gidersin, bir değil on eylem yaparsın." Sen; "Beni seviyorsunuz, sevgi beni sonsuz mutlu eder. Ama duygularımdan korkmayın. Bombayı patlatacağım an bu duyguların hepsini bir arada yaşamalıyım. Beynim silahımsa duygularım tetiktir. Üzülmeyin desem de üzüleceksiniz. Ama rahat olun. Güvenin bana, bu eylem gerçekleşecek. Özgürlüğün bedeli şahadetse, hepimiz de bu bedel ödemelerin adayız. Öyleyse fark yok aramızda." demiştin. Sonra sessizlik... Engelleme çabalarımıza rağmen birbirinden saklamaya çalışılan göz yaşları. Zaman her şeyi süzgeçten geçirdi o an. Süzgecin yüzeyinde kalan sadece senin sözlerin ve o an. Duygular tarifsiz, o an artık her şey.

Eylem keşfi ve hazırlığı, her şey tamamlanmıştı. O gece saat 3, çılgık çılgılığa bağıryorsun. Panikle seni uyandırıyoruz, ama sen yine ağlıyorsun. O an çaresiziz, o an öfkeli, o an bütün dünyayı yerle bir et-

larım. İşimiz şansa kalmasın, düşman sevinmesin."

Daha nice şeylerle tamamladık, birkaç günü. Saçlarını kat kat kestik, elbiselerini tamamladık. Her şeyiyle ülke doğuracak bir kadın görünümündesin. Vedalaşmayı anlatmayacağım, bizden zafer işareti yaparak uzaklaşmanın dışında. Arkandan tekrar tekrar aynı cümleler; "Bir sorun çıkarsa lütfen geri dön, kendini riske atma, seni bekleriz." Üç defa dönüp kocaman gülümsedin ve rahatlatıcı bir el salladın, sonra koşarak el salladın. "Bir sorun çıkarsa..." en az on defa daha karanlığa bağırılmış sözler. Geride seni yalnız göndermenin üzüntüsü, ne olacak kaygısı, bilincimizin her karesinde anıların ve anlama zorunluluğunun yüküyle.

Altı-yedi günlük endişeli bir bekleyiştin sonra 30 Haziran'da akşam saatleri, tepciler müjdeliyor: "Dersim merkezde kocaman bir patlama!" Hepimiz Zilan diyoruz. Bütün düşman cihazları kilitlendi, ölenler öldü, ölmeyenler işgalci olmanın günahıyla cehennemi yaşarken gördüler. Bizler ise, seni tam anlayamasak da gurur duymanın o güvenilir duruşuyla yüreğimiz ve beynimizle tam bir çatışma meydana yız.

*Özgürlüğe olan inanç gibi sana
inaniyoruz HEVAL ZİLAN*

GELO TU DIZANI

Fermendarê Gerîla ku weke sembolê
serdema stratejiya 4'emîn a PKK'ê tê nasîn kî ye?
A-Ş.Bêrîtan B-Ş.Delîl Doxan C-Ş.Reşîr Serdar D-Ş.Adil

Îxanetkarê ku Şêx Seîd û hevalên wî dide girtin û
Bacanaxê Şêx Seîd'e kî ye?
A-Bertal B-Bînbaşî Kasim C-Barzanî D-Rayber

Çalakiya Rêheval Serhildan (Sema Yuce) li kîjan zîndanê
dewleta tirk a dagirker de pêk hatiye?

A-Amed B-Çanakkale C-Elezîz D-Dîlok

Şehîd Zîlan Depûle, di salvegera çalakiya şehîd Zîlan (Zeyneb
Kinacî) de, di 30'ê Hezîrana kîjan salê şehîd bûye?

A-1999 B-2001 C-2003 D-2006

KÊLIYÊN DÎROKÎ

28-29'ê Hezîranê:

Şêx Seîdê Pîran, ku pêşengtiya serhildana sala 1925'an kiribû, piştî dorpêçek dijwar li ser bajarê Amedê û bi hevkarîya îxanetê, tevî 49 hevalên xwe hatin girtin. 28ê Hezîrana 1925'an de, derbarê Şêx Seîd û 47 hevalên wî de dadgehê biryara îdamê da û du kes bi çend salan ceza xwarin. 28 kes di heman rojê de û yên din û Şêx Seîd 29'ê Hezîranê li taxa Daxkapî ya Amedê hatin daliqandin.

19'ê Hezîranê:

Endamê Komîyeta Navendî ya PKK'ê Rêheval Mahîr (Ahmet Gûler), li Qada Serhedê di pêvçûnekê dijmin de şehîd ket. Rêheval Mahîr ji qada Serhedê bi Akîf Yilmaz, Mahîr Can û Îdrîs Okmen re wekî koma destpêkê tevî Tevgera Azadiyê bibûn.

26'ê Hezîranê:

Endamê Komîteya Navendî ya PKK'ê Rêheval Îsmail Îbrahîm li Elbakê di pêvçûnê de şehîd ket. Rêheval Îsmail li Rojavayê Kurdistanê pêşengê koma destpêkê bû ku tevî Tevgera Azadiyê bibû.

1925

1971

1982

1990

1991

1'ê Hezîranê:

Yek ji pêşengên THKP-C û Dev-Genc'ê Hûseyîn Cevahîr hate qetilkirin.

2'ê Hezîranê:

Artêşa Îsrailê Paytexta Lubnan Beyrûdê bi riya bejahî û behrê re dorpêç kir. Rêxistinên Filîstînî yên li Başûrê Lubnanê belav bûn. Li dijî dagirkeriya Îsrailê li eniyên Rojhilat û Başûrê Lubnanê kadroyên PKK'ê li ber xwe dan, di vî şerî de 10 kadroyên PKK'ê şehîd ketin û 15 kadro jî dîl ketin destê Îsrailê, Cemîl Bayik jî di nav de komekî 29 kesî tam sê meh li Beyrûdê di nava dorpêçê de man. Di nava Rêhevalên şehîd ketin de Abdulah Kumral jî hebû.

7'ê Hezîranê:

Endamê Komîteya Navendî ya PKK'ê Ebdulqadir Bekiroxlu ku bi navê "Tercûman Yusuf" dihate nasîn li Çiyayê Cudî şehîd ket. Rêheval Yusuf demeke dirêj li gel Rêber Apo wekî tercûman erk meşandibû.

8'ê Hezîranê:

Ji bo valatiya ku li Başûrê Kurdistanê derketibû, bi xeta azadiyê bê dagirtin li ser bingeha nîrxandinên Rêbertî Partiya Azadiya Kurdistanê-PAK hate damezrandin.

Haziran 2022

JÎ HEZÎRANÊ

30'ê Hezîranê:

Gerîlaya Jina Kurd Zîlan (Zeynep Kınacı), li navenda Dêrsimê ji her aliyê ve çalakiyeke fedaî ya serkeftî pêkanî. Yekîneyeke leşkerên TC'yê dema di îçtîmayê de bûn kire hedef û tasfiye kir. Cara ewil e PKK'ê bi vê şêwazê çalakir dikir. Ji ber serkeftina çalakiyek wiha û ji aliyê hevalek jin ve, çalakî mohra xwe li pêvajoyê xist. Çalakî hem dibû şêwazeke nû, hem jî li dijî êrîşê 6'ê Gulanê dibû bersiveke serkeftî. Bi vî awayî rêxistinbûna jina azad û artêşbûna gerilaya jin vediguherî rastiyeke. Rêber Apo vê rewşê ji her aliyê ve nirxand û got: "Zîlan fermanîdar e, em jî şervanê wê ne", zîlan "Qanûna Jiyana Azad e" û "Xwedawenda Azadiyê ye".

29'ê Hezîranê:

Wekî di hate texmînkirin, dadgeha Îmraliyê cezayê darvekirinê da. Rêber Apo li dijî biryarê got: "Ez sûcê xayîntiyê welat qebûl nakim, me têkoşîna demokrasiyê meşand."

27'ê Gulan-10'ê Hezîranê:

Di pêvajoya Kongreya 4'emîn a PJA'yê de, delegaya Kongreyê Rêheval Gulan (Fîlîz Yerlîkaya) hate qetil kirin. Herçiqas kujer nehatibe zelal kirin jî, êrîş ji aliyê komplogeran û li dijî tevgera jina azad, partî û Rêbertiyê wekî êrîşekî tasfiyeger pêşket.

1996

1998

1999

2001

2002

17'ê Hezîranê:

Rêheval Serhildan (Sema Yûce) di zindanan de xwedî li Serokatî derket, helwest pêşxist, bi gotina "li ser rûyê esman du roj nabe" li dijî tasfiyegeriyê roja 8'ê Adarê bedena xwe da ber agir û birîndar bû, pişt re roja 17'ê Hezîranê şehîd ket. Xwestibû bi çalakiya xwe di navbera roja 8'ê Adarê û Newroz de bibe pirek.

28'ê Hezîranê-12'ê Tîrmehê:

Konferansa l'emîn a gerîla ku bi navê Hêzên Parastina Gel-HPG ji nû ve însaya gerîla dabû destpêkirin bi tevlêbûna 194 delegayan li Qendîlê destpêkir. Talîmatnameya HPG'ê hate amadekirin û pejirandin. Li ser vê bingehe biryargehbûn, perwerde, yekbûn, pergalên kol hatin zelalkirin û Biryargeha Navendî ji nû ve hate rêxistinkirin. Li çiya biryara damezrandina Akademiya Leşkerî ya Mahsum Korkmaz hate dayîn û li ser vê bingehe fermanîdar perwerdekirin, bi vî awayî xwe gihandina yekbûna şêwaz hate hedef kirin. Wekî gerîlabûna jin rêxistinkirina YJA-Star hate plan kirin. Li ser vê bingehe perwerdeyeke berfireh û bi plana ji nû ve sazûnê konferans temam bû.

5-11'ê Hezîranê:

Kongreya 6'emîn a Jina Azad bi tevlêbûna 150 delegeyan kom bû. Mijarên girêdayê xebat û inşakirina PAJK'ê niqaş kir û erkên lazîm e bêne kirin diyar kir.

1'ê Hezîranê:

Piştî ku Rêber Apo got "şertên meşandina têkoşîna siyasî ya demokratîk nemaye" 31'ê Gulanê xwe paşve kêşa. Ji hêla PKK'ê ve bi daxwuyaniyekê ji raya giştî re hate diyarkirin ku "stratejiya têkoşîna siyasî ya demokratîk hatiye xilaskirin". Çareserîya pirsgerêka Kurd wê girêdayî xweserîya demokratîk li ser bingeha stratejiya "Şerê Gelê Şoreşgerî" û bi têkoşîna bê meşandin wê pêkan bibe. Bi vî awayî ji aliyê PKK'ê stratejiya têkoşîna siyasî ya demokratîk, bi navê serdema stratejîk a 3'yemîn xilas dibû û stratejiya şerê gelê şoreşgerî, bi navê serdema stratejiya 4'emîn esas girt. Ev pêngav, di serî de çalakiya bi bandor a Îskenderûnê û bi çalakiyên din ên gerîla, însiyatîf û bandoreke mezin derxiste holê.

2004

2006

2010

2016

2020

4'ê Hezîranê:

Rêheval Andok Özgür, endamê kordînasyona Komalên Ciwan, li Eyaleta Amedê di encama êrişên hewayî de şehîd ket.

1'ê Hezîranê:

Serokatiya Konseya Rêveber a Kongra Gel li Qendîlê civîna çapemeniyê çêkir. Di civînê de xilaskirina agirbesta 4'emîn a yekalî ragihand. Pêngava leşkerî - siyasî ya 1'ê Hezîranê ku milê xwe yê bîrdozî-rêxistinî li pêş e dest pê kir.

7'ê Hezîranê:

Rêheval Helmet (Diyar Xerîb) endamê Konseya Serokatî ya KCK'ê, di encama êrişên hewayî û bi alîkariya îxaneta PDK'ê, li herêmên parastinê yên medyayê şehîd dikeve.

20'ê Hezîranê 2004

Fermendarê gerîla rêheval Çem Ararat li Mazgirta Dêrîsmê şehîd dikeve.

TEK BAŞINA DÜŞMAN İÇİNDE 26 GÜN

SON MUHTEŞEM OLACAK-KIZIL YILDIZ

Düşman içinde tek başıma kaldığım 26 günlük süreç, hayatımın en zorlu günleri oldu. Sorun sadece zorluk ve düşman içinde kalmaktan kaynaklı tehlikeler değildi. Arkadaşlardan kopmak, onlarsız yaşamak böyle bir yalnızlık hiç aklıma gelmemişti. Düşman pususuna girdiğim ve arkadaşlardan koptuğum 5 Şubat gününden sonraki durumun biraz daha çok bilinen klasik bir film hikayesine benzettim. Denizde bir fırtınaya kapılarak parçalanmış bir geminin arta kalan bir tahtasına tutunmuş, kendini dalgaların insafına bırakarak, kıyıya vuran bir insanın durumuna benzettim. Dalgalar tutunduğum tahta parçasını vura vura karaya atmıştı. İlginç olan, bu savaşta seyrettiğimiz bütün film hikayeleri başımıza gelmişti. Son anda kurtuluşumuz da biraz böyleydi. Tabii adına kurtulmak denirse!

5 şubat sabahı saat dörtte arkadaşlardan tamamen koptuktan sonra, peşime takılan kobraları atlatmak için dört cadde pusuya düştüğümüz alanın yukarısına kadar çıktım. Bir caddeyi keserken düşmanın tam karakol yaptığı evin içinden geçtim,

uzun süredir düşman bu evde olduğu ve çatışmaların burada yaşanmamasından kaynaklı evin giriş kapısından girdiğimde karakol olduğunu fark etmemiştim, arka kapıya vardığımda askerler bir sesin geldiğini söyleyerek kapılara doğru koşular, bende hemen kendimi sokağa atarak diğer üst caddeyi kestim ve başka bir eve girdim. Düşman benim kurtulduğumu anladığı için heronu özellikle üstüme doğru yönlendirdiler, bu da yetmemiş olacak ki,

*“İlginç olan, bu savaşta
seyrettiğimiz bütün film
hikayeleri başımıza gelmişti.
Son anda kurtuluşumuz da
biraz böyleydi”*

gece olmasına rağmen yakın mesafede uçurdukları droneyi peşime takmışlardı. Fakat olduğum çevrede askerlerin fazla olması görüntüyü netleştirmediklerinden bunlar fazla etkili olmamıştı.

Bu kovalamaca da en büyük şansım,

düşman daha önce bütün evleri arama taramadan geçirdiği için, kapıların hepsi kırılmıştı, ya da açıktı. Bir evin ön kapısından giriyor, arka kapısından çıkıyordum. Böylece her seferinde bir caddeyi kesiyordum. En son geldiğim evin girişi vardı, çıkışı yoktu. Cizre yukarıya doğru gittiğinde arazi yamaç halini alıyordu. Onun için gittiğim ev biraz yamaçta olduğu için bu evin birinci katı yarım bodrumdu. Caddeye çıkan ikinci katında çıkışı ancak mutfaktan sağlanıyordu. Mutfak kapısı kilitliydi. Buna başta anlam veremedim, sebebini daha sonra anlayacaktım. Acaba düşman burayı aramamış mı diye içimden geçirdim. Bunun üzerine evin avlusuna dönüp merdivenle yukarı çıkan iki oda bir salonlu bitişik daireye girdim. Ortamı dinlemeye koyuldum. Zaten hava aydınlanıyordu.

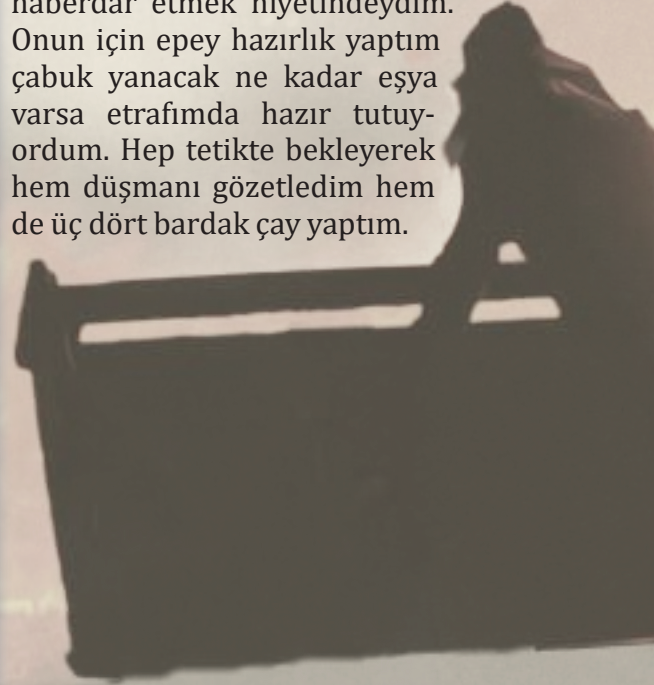
Sabah olunca, yavaş yavaş asker ve zırhlı araba seslerinin çok yakınımaya kadar geldiğini fark ettim. Herhalde geçiş hattıdır diye kendimi öyle inandırdım. Hava aydınlanınca durumun hiç de öyle olmadığını, düşmanın karakol olarak kullandığı evin hemen bitişik evinde olduğumu fark ettim. Düşmanın karakoluna komşu olmuştum. Genelde Cizre’de her evin avlusu vardır. Birkaç evin avlularını birleştirerek büyük bir karakola dönüştürmüşlerdi. Bulunduğum ev de zaten aranmıştı, evin arka kapısı olan mutfak kapısını arka caddeden onlara bir saldırı gelmesin diye kitlemişlerdi. Bundan dolayı da bu evde takılı kalmıştım.

Bu günden sonra mecburen askerlerle dokuz günlük bir komşuluk yapmak zorunda kaldım. Onlar bir evde ben başka bir evdeydim. Sadece aramızda evleri birbirinden ayıran evlerin penceresiz cephe duvarı vardı. Ben onların bütün konuşmalarını dinliyordum, biraz da ona göre davranıyordum. Bir de girdiğim evin sahibi tavuk ve horozları götürmemişlerdi, onlarcası vardı. Ev onlara kalmıştı. Bu hayvanlar da nöbetçi olmuşlardı. İlk gün oldukça gergin geçmişti. Birinin eve uğraması her şeyin sonu olabilirdi. Kurtulma şansım birilerinin buraya gelmemesine bağlıydı. Bir de düşman böyle yakınında bir kişinin olduğunu tahmin etmemişti.

Bütün günüm nerdeyse nöbet tutmak ve düşmanı gözetlemekle geçti. Gecede bir saate kadar uyanık kalarak, yiyecek bir şey aramaya çıktım. Yaşam korkusu olağanlaştınca açlık hemen kendini hatırlatmıştı. Günlerdir doğru dürüst bir şey yememiştim. Fakat bu evin sahibi direniş sürecinde evlerinde kaldıkları için bütün erzaklarını tüketmişlerdi. Sadece biraz şeker ve çay vardı. Tek şansım bu evde piknik tüpünün olmasıydı. Bunları alıp girdiğim evin en karışık odasını seçtim. Düşman bütün evleri darmadapın ettiği için bu dağınıklık içinde saklanma ve koruma imkanı veriyordu.

“Amacım düşmanın eline cenazemin bile geçmesini önlemektir”

Bu piknik tüpünü iki amaçla kullanma niyetindeydim. Çay yapmak, bir de düşmanla temas olursa düşmanı elimde bulunan cephaneye vurduktan sonra, piknik tüpünü yakarak perde vs. elbise ve çarşafların altında tutuşturup evi yakmak ve sonra da intihar etmektir. Amacım düşmanın eline cenazemin bile geçmesini önlemektir. Ayrıca yanımda bir telefon da vardı, eğer başarabilirsem arkadaşlara ve bazı dostlara burada olduğumu belirtip haberdar etmek niyetindeydim. Onun için epey hazırlık yaptım çabuk yanacak ne kadar eşya varsa etrafımda hazır tutuyordum. Hep tetikte bekleyerek hem düşmanı gözetledim hem de üç dört bardak çay yaptım.

Bu şekilde üç günüm geçti, bu süre zarfında bazen askerler bulunduğum evin kapısına kadar geliyor, sonra tekrar gidiyorlardı. Mevcut durum tam bir sinir savaşıydı. Ama ben sinirlerime son derece hakim ve soğukkanlı bir şekilde düşmanın beni görene ve yakınımına kadar gelmeye kadar vurmaya niyetim yoktu.

Üçüncü günün akşamında riski de olsa bulunduğum iki katlı evin çatısına çıkarak daha yukarı bir caddeye çıkmak için yol aramaya çalıştım, amacım Cizre'nin dışına

**“Düşmanı izlemekten
yorulduğum anlarda
tekrar hastane
bodrumunda
kalan arkadaşları
düşünüyordum”**

çıkıp oradan sınırdaki bulunan yurtsever köylülerin yardımıyla Rojava'ya geçmekti. Fakat durum inanılır gibi değildi, düşmanın tuttuğu arazilerden ve askerlerin içinden yukarılara doğru çıkmak, adete binbir tehlikeli labirent yolunda gitmeye benziyordu. Düşman gitmek istediğim alanları tam bir askeri alana çevirmişti.

Generallerin kaldıkları okulların çevresindeki bir ev bunların savunmasını yapmak için karakol yapılmış, aynı zamanda Cafer Sadık ve Eyn Tırp tepelerinde askerler

konuslandırılmıştı. Bu da yetmemiş, yine buralardan kendini Cizre'ye bayrakların asılması düşmanın denetiminde olduklarını göstermesi bakımından bir fikir veriyordu. Her tarafta karakollar kurulmuş, caddelerden sistematik devriyeler atılıyor, bazı sokak başlarında ise hazır kobralar bekletiliyordu. Diğer üst sokağa geçmem için de kendimi iki katlı binadan beton zemine atmam gerekiyordu. Bu da bir çeşit intihardı. Hiç denemeyi düşünmedim. Bunun üzerine geri geri tekrar yerime geldim.

Dördüncü günde düşmanla haşır neşir olmaktan kaynaklı artık onları daha iyi takip ediyor, ne yaptıklarını kestirebiliyordum. Bu da biraz daha sakin davranmama, hatta bazen sanki orada değilmişim gibi hayallerde kapılmama sebep oluyordu. Gerçekten de bu yaşananlara bazen inanamıyor, bir hayal olmasını tüm içtenliğimle istiyordum. Özellikle arkadaşların durumunu merak ediyordum. Düşmanı izlemekten yorulduğum anlarda tekrar hastane bodrumunda kalan arkadaşları düşünüyordum. Her ikisi de beynimde müthiş bir yorgunluk hissi yaratıyor, fiziki yorgunluk ve açlık da buna eklenince istemeden tatlı bir uyku gözlerime hücum ediyor ve kendiliğinden kapanıyordu. Ama gafil avlanmamak için tekrar kendime yükleniyor, uyumamak için sık sık yüzümü yıkıyordum.

Arkadaşların durumuna ilişkin bir şeyler öğrenmek için, özellikle düşmanın arkadaşların olduğu Nusaybin caddesi hattındaki en ufak bir hareketliliğini takip ediyor bir anlam çıkarmaya çalışıyordum. Sık sık ağır tarama ve bombardıman sesleri geliyor, arkadaşlara saldırdıklarını anlıyordum. Çünkü o hatta hastanedeki yaralı arkadaşlardan başka kimse kalmamıştı. Onları koruyan en son derinleşme mevzileri de düşmüştü, düşman buradaki arkadaşları ya şehit düşürmüştü ya da yaralamıştı. Geri kalanlar da Heval Mehmet Tunç'un bulunduğu hastane bodrumuna, arkadaşların yanına gönderilmişti. Gelişecek doğal sonuç buydu.

BURASI ZENDURADIR

Burası Zendura'dır benim yoldaşım

Bak yolu uzun, patikası deşifredir

Katırları inatçı, suyu azdır.

Burası Zendura'dır benim yoldaşım

Obüsü bol, yolu zordur.

Keşifsiz geçmez birgün burada

Son roketin ilk adresidir

Burası Zendura'dır benim yoldaşım

Bak kuş konmaz, kervan geçmez

İlk gelene selam vermez

Girdin mi patikaya bir defa

sabaha kadar yol bitmez

*Burası Zendura'dır benim yoldaşım
Bak tünelden toprak, duvardan
mayın eksik olmaz
Arabokçuları ehliyetli, kürekçileri
yeteneksizdir.
Kervancıları ıslak, düşmanları
korkaktır.
Burası Zendura'dır benim yoldaşım
Yüksektir, güzeldir
Bir baktın mı gönül çeldirir.
Burası Zendura'dır benim yoldaşım
İnsanları kucaklayıp kendine
bağlayan.
Direnişi ile destan yazan.*

1^ê

PÊNGAVA
HEZÎRANÊ

DÎROKA SERFIRAZIYÊ YE